

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Sønnen (August Blom, DK, 1916)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1222/a (pdf: p. 2-29)

Ns 1222/b (pdf: p. 30-69)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

Spisestuen hos Lagforen Bogtryk

Sovner den 20 Aarige elegant
indkædet Kai iført med et par
sine Kufferte, sammensur med
Moderen, for hvem han er Act og
forn altid hos forældrene.

Faderen, Lagforen Bogtryk, af et brist
3 udsættelse af Stændere - værdig
opførelse af Temperament, kom
gennem Suen, - stændere et Gæle
3 det ~~mod~~ britiske paa de mange
elegante Sages Lovisen jantes med
forn med, han sig. Ja, det var den
Raad til; men sin Moder var ogsaa
funderet og godt! Moderen var med
et par og Beite paa Lovisen; Faders
Kasen træktes med. Han Faderen
gaet, for Lovisen Moder med
i Sag, - kan gide ikke gøre
Indpakningerne for - det kan Pigen
bestyrer.

S ö n n e n .

1. Akt.

1. Døgligstue hos Sagfører Krogh i den lille Provinasby. Slidte Möbler, falmet Gulvtæppe. Stuens Pragtstykke er et Flygel, ogsaa noget medtaget. Ved Bordet foran Sofaen drikker Familien Eftermiddagskaffe. I en Lænestol Sagfører Krogh, brutal, korthalset og mistroisk; i Sofaen Moderen, Fru Gerda og Sønnen Kai, der er 20aarig, meget slank og bleg, læstet klædt, stikker af ved Siden af Faderens blanke Kontorfrakke, Moderens sorte, enkle Kjole, der ikke er moderne, og Stuens Forfald. Han ryger en Cigaret. Fru Gerda ser i en Togplan. Hun skal næste Morgen tidlig rejse sin aarlige 3 Dages Tur til Hovedstaden med Sønnen, der studerer derinde. Det er sidste Dag i Sommerferien. Fru Gerda sætter Fingeren et Sted i Planen: "Se lidt Kai"; Sønnen bøjer sig hen til hende, de holder Hovederne tæt sammen og smiler hemmeligt til hinanden, medens de ser stjaalent hen til Faderen, der sidder indhyllet i en Pibesky. De er lykkelige ved at skulle bort. Krogh retter sig i Stolen og tømmer sin Kaffe; de to farer uvilkaarlig lidt sammen og flytter sig lidt fra hinanden. Faderen nikker kort over til dem og gaar for at sove til Middag. Fru Gerda sidder lidt og lytter efter ham, rejser sig saa og gaar paa Taaspidsen hen til Bøgskalet og tager en Flaske Likør og 2 Glas frem. Hun smiler triumferende til Sønnen, der nikker tilfreds. De drikker, hun skænker mere Kaffe og faar en Cigaret. Kai smider sig veltilfreds i Lænestolen: "Spil lidt Mor", siger han dovent. Hun rejser sig øjeblikkelig, stryger ham kærtegnende over Haaret og sætter sig til Flygelet.

2. Kroghs Kontor. Blåbeklattet, støvet og bart. Døre i Baggrunden og til højre. Paa en gammel Sofa ligger Krogh med Lemmetørklæde over Ansigtet og sover. Døren i Baggrunden bliver sagte aabnet, og Fuldmægtigen, blond og fuld af Filipenser, lister sig ind. Skotter til sin Principal og gaar forsigtigt paa Plads. Krogh ^{med} vægser og kommer gabsede og gnaven op. Det banker paa Døren, ^{Krogh} Fuldmægtigen aabner. Det er Postbudet med flere Breve. Krogh sorterer og skubber nogle over til den blinde, kigger paa de andre. Et af dem betragter han mistroisk og undersøgende, før han aabner det. Han læser under en stigende Forbitrelse: Hr. Sagfører Krogh -

Efter gentagne forgæves Henvendelser til Deres Søn stud.jur. Kai Krogh angaaende Betaling af hans Debet til ^{os} stor Kr. 163,47. tillader vi os høfligst at anmode Dem om at indbetale dette Beløb pr. omgaaende.
 Ærbødigst
 I.S. Jensen.

Saa farer han op og forsvinder med Brevet i Haanden ad Døren til højre.

3. I Dagligstuen sidder Fru Gerda endnu ved Flygelet - hun spiller ikke, men lader Hænderne hvile paa Tangenterne, medens hun smilende ser paa Kai, der har rejst sig og skænker sig et nyt Glas Likör og hilser over mod hende. Døren bliver revet op. Krogh ind. Han næsten smider Brevet i Ansigtet paa Kai og tramper rasende op og ned ad Gulvet, medens denne læser. Fru Gerda rejser sig og gaar angstelig hen mod Sønnen. Faderen river Brevet fra ham og giver hende det: "Væsgod og løs" - begynder saa at overfuse Kai, medens han holder ham i Armen og rusker ham frem og tilbage. Kai gör ingen Modstand, svarer ikke, men ser trodsigt paa Faderen, hvilket gör denne endnu mere rasende. Moderen har kun flygtigt kigget i Brevet, følger forpint Scenen, gaar hen og lægger Haanden paa sin Mand's Skulder og ser bedende paa ham. Men han ryster hende af sig og vender sig fjendt-

ligt mod hende : "Ja, I to holder altid sammen - - - " Han standser midt i sin Ordström ved at se Likörflasken og de tömte Glas. Han peger derhen og siger hadefuldt: " Naa, det er saadan, I bruger mine Penge, I to - - - " Og pludselig ude af sig selv griber han Flasken og slaar den i Gulvet. Saa gaar han. Mor og Sön ser tause paa hinanden, saa smider Kai sig i Lænestolen og ser mut og tvær frem for sig, medens Fru Gerda lægger sig paa Knæ og begynder at samle Skaarene op. Hun har Taarer i Øjnene. Rejser sig og gaar ud, kommer ind igen fulgt af en sjusket Tjenestepige med en vaad Plet paa Maven. Hun törrer op. Saa bliver de alene, og Fru Gerda gaar hen og stryger Kais Haar, spørger ham varsomt ud om hans Pengeforhold. Han er tvæven og vranten, men da hun bliver ved at trænge ind paa ham, tilstaar han tilsidst, at han har meget mere Gæld. Hun henter i Skrivebordet sin Sparekassebog: " Her skal Du se", siger hun næsten glad. Han aabner den, der staar 500 Kr. Han ryster irriteret paa Hovedet, det er altfor lidt. Hun bliver forskrækket. "Hvor meget er det da?" Han kan ikke bestemt opgive Summen, henimod 1000 Kr. Hun farer sammen og ser forferdet paa ham. "Hvad skal vi gøre?" Kai trækker sløvt paa Skuldrene. Moderen sidder lidt, saa rejser hun sig og gaar hurtigt ud.

4. I Soveværelset aabner hun en Skuffe og finder et falmet Flöjlsetui frem. Lukker det op og smiler bedrövet, medens hun ser paa sit eneste verdifulde Smykke, en gammel Halskæde med Diamanter, som hun har arvet. Det vil hun sælge.

5. I Dagligstuen. Fru Gerda ind med Smykket. Viser Kai det. Han knipser med Fingrene, og der kommer Liv i ham. Han rejser sig af Stolen og kysser Moderen: "Död og Pine, det er sgu en Værdi." Og pludselig henger han det om Halsen paa hende. "Det klæder Dig." Hun smiler rört og halv undselig, medens han betragter hende. "Hvorfor gaar Du aldrig med det?" Hun ryster paa Hovedet med et bittert

og resigneret Smil og gör en Haandbevægelse med sin Kjele og den slidte Stue. "Aah nej, det passer ikke her." Hun tager det af, og i det samme stikker Krogh Hovedet ind og kalder paa Kai. *Men det Krogh*

6. I Kontoret lover Faderen at betale denne ene Gang. Lang vred Prædiken. Kai staar sløv og hører ikke efter. *6 Bilag 3*

7. Næste Morgen. Udenfor Kroghs Hus. Moderen og Kai ud rejseklædte. Krogh med en Pen i Haanden følger dem ud paa Trappen og tager en hurtig og kølig Afsked med dem. Ind igen. De gaar ned ad Gaden. Kai tager hendes Arm.

8. Kais Værelse i et Pensionat. Tarveligt og uhyggeligt. Kai ligger paa Ryggen paa en Divanen med en Cigaret. Fru Gerda gaar omkring og rydder op. Ordner Bøgerne paa det vaklende Skrivebord. Faar fat i et Fotografi. Vil se paa det. Kai farer op og river det ud af Haanden paa hende. Hun ler og driller ham, prøver paa at faa fat i det: "Du kan da gerne lade mig se hende. Vil Du ikke være Din Smag bekendt?" Men Kai laaser Billedet ned i en Skuffe. Det banker. Stuepigen ind med en Buket og et Brev til Fruen. Bag hende ses en Kioskdreng. Der skal Svar tilbage. Drengen venter. Hun gaar, og de brister begge i Latter over hendes meget sigende og forargede Øjne. Kai undersøger kritisk Buketten, som han saa kyler hen paa Divanen, medens Gerda læser: "Kære Fru - Gennem en Telefonsamtale med Deres Mand ~~xxxxxxxxxxxx~~ for ½ Time siden, erfarer jeg, at De kommer til Byen med Deres Søn. Jeg beklager, at Forretninger forhindrer mig i at aflægge Dem en Visit, men vilde være meget glad, hvis De begge vilde gøre mig den Ære at spise til Middag hos mig i Morgen Kl. 6½." *Spring Bilag 3*

Med venlig Hilsen

Deres ærbødige
Frederik Wulf.

Hun rækker Brevet til Kai, der skærer Grimacer og ryster paa Hovedet. Men Fru Gerda sukker og siger: "Vi maa gaa. Husk, han har hjulpet Far flere Gange." Hun aabner Døren og siger Besked til Kioskdrengen.

Page 3.

6. Udmy Kroger Kær

Afrens - Kai & Modern ind i bogum.
Kroger staa paa Trappes og ses til.
Vogum Kær - Kroger ind.

7 Kroger Kontor.

Kroger ind. Ogren sig da kan
dei Lovensens Regning paa sit
Bord. gaa sit Telefon
3 Dømt Billeder.

8
Kroger - Jernbanestien med Tog -
Kærs Kontor med Wæf med Telefon
ninge af - settes af ved Skrive
bordet. skrive et Brev.

9 Kais Kæse. Pensionatet

Kai & Modern I (Bisitteløst.)
Paa Bordet findes Kai et Bord fra
Wæf. Kai og Kai Modern sættes
godt for ham og hans ved ham
sig. Wæf kommer, ind i den
den blege til Middag, og siges
forstillet. Tre Kroger. De lover
at komme, - Wæf-gaa. Kai og

Helag 4

10

Två Kroppor Vorena. Pussningar

Kai & Modern S. Modern
ser sin Gardesroll efter
föreläggning med Kai, at hvar
maa köla Karenske och beqväm
opringa om Kai går med.

Bilag 2 x klopper Kai paa Kuden y siges: at him
ikke kan faae at se ham; daaist
Kuden, him vil følge ham til
Byen. Ringe paa Pigen y guesker
Ondt til at patke hendes haand
Kuffer. Hoge komnuu til. Moden
for alle him følger Kai til. Hoge
brunner - det maa him se
ven. Pigen mueler at Hoge
se, y Kesten for at lueke Kuffen.
Her Fruen Oersog med,

efterlæst
 Kai læser endnu en Gang Wulfs Brev og vrænger af det, Fru Gerda nikker med et Suk: "Ja, det er ikke morsomt." Hendes ~~gode~~ Humør er forbi. "Skriv op, hvad Du skylder", siger hun saa, "i Morgen maa vi sælge Smykket." Kai finder en Lommebog og nogle Regninger i Skrivebordet, han leder efter Papir og skriver saa paa Bagsiden af Wulfs Brev.

Moderen venter spændt, følger ~~med~~ ^{klare} over hans Skulder. Sukker lettet, da han er færdig. "Jo, ~~Du kan~~ ^{det vil nok alaa til} ~~ikke~~ det - " Kai klarer op, han gemmer Papiret i sin Tegnebog, rejser sig og svinger Moderen rundt med Armen om hendes Liv. Hun er lykkelig og taknemmelig over hans Glæde.
 10. *10. gaar begge til Moderens Værelse.*
 Næste Dag. Fru Gerdas Værelse. Dør til Korridor og til Kai.

~~Fru Gerda staar foran Spejlet og binder sit Siör. Kai ind med Hat og Stok. Nikker flygtigt og mönstrer hende kritisk, er misfornöjet med hendes Hat, og Dragten er kröppet. Hun er ked af det og undskylder sig - skal netop til Skrædderen og höre om den nye Kjole. Tager frem af sin Kuffert de 500 Kr. høvet af hendes Sparekassebog og Smykket. Kai propper det hele i Lommen. De gaar.~~

11. Paa Gaden. Ved en Dör med Skrædderskilät standser de. "Vent et Øjeblik", siger Moderen. Hun gaar ind. Kai driver op og ned, standser og kigger ind ad et Vindue. En Bil med en Dame i kommer körende. Hun ser Kai, drejer Hovedet efter ham og lader Chauffören standse. Hopper ud og kommer hen imod ham. Hun er ung med gult Haar, smaa blanke Øjne, stor röd Mund, höje Hæle, meget pyntet og malet. Hun raaber Kai an paa lang Afstand; han vender sig forskrækket og gaar hende langsomt i Möde: "Maja, hvor i al Verden - - - ?" Men Maja er vred og skænder. - Hvor længe har han været i Byen - hvorfor har han ikke været hos hende - - - - o.s.v. Kai tripper og tyszer og skotter mod Gadedören, fortæller om Moderen. Maja endnu mere opbragt, vil gaa fornermet. Kai ulykkelig efter hende. Lover at komme til hende med det samme. Hun vil vente ham med Bilen lidt derfra. Han hjælper hende i Vognen, og imedens kommer Fru Gerda ud og ser dem tage Afsked. Hun bliver betænkelig og forskrækket ved at se

Majas lille raa Ansigt, men vender sig dog om for at lade, som om hun ikke har set dem. Kai kommer pilende efter hende og stikker forceret munter sin Arm ind under hendes. Hun siger ikke noget, og de gaar lidt sammen. Saa standser Kai og forsikrer noget usikkert, at han maa gaa. En Forelæsning - han havde fuldstændig glemt den - - - Moderen ved, han lyver, men tier. "Husk Middagen 6½", siger hun blot. Kai bedyrer, at han skal være præcis og forsvinder lettet efterat have kysset hende paa Kinden. Hun ser bedrøvet efter ham.

12. Om Hjørnet holder Maja. Hun haler ham utaalmodig ind i Vognen, og de kører.

13. Hos Maja ~~senere paa Dagen~~. Divan, Klaver, mange Lampe-skærne. Vifter og Postkort paa Væggen. Paa Divanen Kai i Skjortearmer med halvlukkede Øjne og Hovedet i Majas Skød. Hun er i Kimene. Ved Siden af paa et lille Bord svensk Punsch og Cigaretstumper. Maja vil have Kai til at rejse sig, hun trækker ham i Haaret og kilder ham paa Halsen. Men han borer Hovedet ned i hendes Skød og rører sig ikke. Maja gør sig fri og rejser sig. Leder efter Cigaretter og kyler arrigt den tomme Eske hen i Hovedet paa ham. Han peger paa sin Jakke, der hænger over en Stol - der er. Hun finder Cigaretul og tænder. Leder ^{videre} ~~inden~~ i Lommen og finder Tegnebogen og Smykket. Skriger op af Glæde over de 500 Kr., vifter med dem og løber hen og sætter sig med et Hop op paa Kais Mave. Aabner for Smykket, betragter det kritisk, synes ikke videre om det, men tager det paa. Kai bliver nervøs, vil tage det af hende, har travlt med at faa det gemt, men hun fjerner drillende hans Hænder. - "Nøj, nøj, kom med det, det er min Moders." Maja bliver fornærmet og vil pludselig have det, hopper ned fra hans Mave og ser truende ud. Han rejser sig og forsikrer, at det er ham umuligt. Hun bliver rasende. Kyler Smykket i Hovedet paa ham, vil smide ham ud. Han tigger og beder, hun skal faa Smykket. Han hænger det ydmygt om Halsen paa hende - Kys og Forskning.

13. Fru Gerdas Værelse. Hun er paaklædt til Middagen hos Vekslerer Wulf. (ny Kjøle) Ser ureglt paa Uhret og aabner Døren ind til Kais Værelse. Lukker den igen, ser atter paa Uhret og begynder febrilsk at tage Overtøjet paa.

14. Hos Maja. Kai atter paa Divanen. Han sover. Paa Gulvet ligger 100 Kronesedlerne spredt. Maja ind fra Soveværelset, klædt paa i en endnu voldsommere Pragt end før. Hun vil vække Kai, men standser ved Synet af Sedlerne. Samler dem op og stopper de tre i sin Taske, de to andre i Kais Tegnebog. Kniber ham i Næsen. Han vaagner langsomt og ser forvildet paa hende. "Hvad er Klokken?" Hun ser paa sit Armbaandsuhr. "Et Kvarter i 7." Han bliver forskrækket - Middagen - Men Maja tyller et Glas Punch i ham og kysser ham paa Øret. "Skidt, vi skal ud og more os." Og hun tvinger ham til at skrive et Brev til Wulf, at han er blevet forhindret.

15. Dagligstue hos Wulf. Smaglös udstyret, ny og pralende. Wulf og Fru Gerda sidder og venter paa Kai. Wulf er i 40'erne, kön, jödisk Udseende, klædt overdrevent elegant, selvsikkert broutende Væsen. Fru Gerda er meget nervös, gör Undskylninger for Kais Uprøisshed, og skotter hele Tiden hen til Uhret og hörer ikke efter, hvad hendes Vært siger. Han gör Kur paa en paatrængende og taktlös Maade, men hun mærker det ikke engang. Det ringer. Hun puster lettet ud. Det maa være Kai. En Stuepige ind med et Brev til Wulf. Han aabner det med en Undskylning. Der staar: ~~HerexHrxxHrxxHrxx~~

Kære Hr. Wulf.

Jeg beder Dem undskylde, at jeg har ladet Dem vente, men det er mig desværre umuligt at komme, da en Ven af mig pludselig er blevet meget syg, og jeg maa bringe ham paa Hospitalet.

Med venlig Hilsen

Deres ærbödige Kai Krogh.

Wulf rækker Brevet til Fru Gerda med et tvetydigt Smil: "Den er da

tydelig - - - " Hun gengælder ikke Smilet, læser Brevet og siger koldt forundret : " Jeg begriber ikke, hvad De mener, men jeg beklager meget, at min Søn - - - " men hendes Hænder ryster lidt. Wulf glatter ud og er øjeblikkelig alvorlig, men han har endt ved at skjule sin Glæde. Ringer paa Stuepigen, beder hende rette an. Byder ^{Saa} Fru Gerda Armen og fører hende ind i Spisestuen.

16. I et lille overlæsset Kabinet drikker de Kaffe. Wulf drikker mange Likører, og for hver han skænker, rykker han lidt nærmere til Fru Gerda. Hun er forstemt og sandsfraverende, urclig for Kai og saaret af hans Udeblivelse, og hun er langt borte fra Wulf, indtil hun pludselig mærker hans Knæ mod sit og føler hans Hænder, der griber om hendes Arme, og mærker hans hede Liköraande i Ansigtet. Hun støder ham haaråt tilbage og rejser sig.

17. I Entrees finder hun sit Tøj og kaster det om sig. Wulf vil hjælpe. Han snakker og gør Undskylninger og taler om Kærlighed; hun afvæser forbitret hans Hjælp, river Døren op og forsvinder. Han ser efter hende og bander.

18. Kais Værelse. Nedrullet Grdin, halvmørkt, tomt. Fru Gerda kommer ind. Hun har en Morgenkjole over sin Natkjole, er bleg og ⁹forvaaget. Kaster et Blik paa den urörte Seng og gaar hen og ruller op. Morgensolen vælter ind. Hun sætter sig i en Stol ved Vinduet og ser ud. Lidt efter sæbnes Døren til Gangen. Kai ind, hvid i Ansigtet og forkrøllet i Tøjet. Ser sløvt og forbauset paa Moderen. Hun rejser sig og tager ham heftigt i sine Arme. Kysser ham, skænder, og gør bekymrede Spørgsmaal paa en Gang. Han gør sig utaalmodig fri og beder hende arrigt lade ham være i Fred. Smider sig paa Sengen og falder straks i Søvn. Hun løsner hans Flip, tager hans Sko af, dækker ham omhyggelig til og ruller Gardinet ned.

19. Fru Gerdas Værelse. Hun staar og lukker sin Kuffert. Stuepigen ind. Vognen er der. Ud med Kufferten.

20. Kais Værelse. Kai sover stadig i samme Stilling. Moderen ind, kalder paa ham, rører sagte ved ham. Han vaagner omsider og rejser sig halvt paa Albuen. "Vognen er der, jeg maa af Sted. Følger Du mig ikke." Han ryster paa Hovedet og skærrer Ansigter. "Jeg er saa søvrig - Hovedpine." - Hun er skuffet, men siger ikke noget, tager hans Hoved ind til sig. Han kysser hende mekanisk. Hun gaar, vender sig i Døren for at nikke til ham, men han er allerede faldet tilbage i Sengen og sover.

21. Udenfor Huset s-tiger hun op i Vognen og kaster et sidste Blik op til Vinduerne, før hun kører.

22. Kais Værelse som før. Det banker haaråt et Par Gange. Stuepigen ind med nogle Breve. Stribler i Halvmørket over en Stol og ruller irriteret op. Ser forarget paa Kai. "Her er nogle Breve til Dem." Han hører ikke. Hun lægger dem paa Hovedpudden ved Siden af ham, lister hen til Servanten og dypper en Svamp, som hun smider i Ansigtet paa ham. Sætter i Løb ud, knalder Døren i. Kai vaagner, forbitret og forvildet, faar sig tørret i Ansigtet, misser mod Lyset, ser Brevene og bliver lidt mere vaagen. Han gennemgaar dem, ser blot paa Konvolutterne og lader dem saa falde paa Gulvet. Staar saa op, tømmer Vandkaraffen, river Flippen af og kommer koldt Vand i Ansigtet. Men pludselig standser han midt i Toiletet og river sin Tegnebog op, leder i den, der er kun 50 Kr. - og Smykket - han flaar alt ud af Lommerne - intet. Begynder dunkelt at huske og bliver forfærdet. Samler Brevene op og aabner et, men kaster det igen, finder Wulfs Brev med Opgørelsen af Gælden. Stirrer haabløs paa Tallene og folder mekanisk Brevet ud. Fanges af Wulfs store flotte Underskrift. En Tanke slaar ned i ham. Han begynder at skrive den efter nedenunder.

2. Akt.

1. 23 Spisestuen hos Kroghs. 3 Maaneder efter. Frokostbord. Fru Gerda staar og laver Kaffe ved en Maskine. Det ringer, og Pigen kommer ind med et Telegram. Fru Gerda aabner det, aener noget forferdeligt, læser: "Kom. Føstvivlet.
Kai."

Hun maa støtte sig ved Bordet for ikke at falde, stirrer paa Ordene. I det samme kommer hendes Mand, og hun faar lige Tid til at putte det ned paa Brystet. Han spørger, hvad det var. "Et Brev", svarer hun. Han ser et Øjeblik mistroisk paa hende, kan se, at hun er nervøs. "Er det nu Kai, der har lavet noget galt igen?" Hun benægter det ivrigt, skyder Kaffekoppen hen til ham og skynder paa ham. Han skal til Byen i Forretninger.

2. 24 Entreen. Krogh er ved at tage Tøjet paa. Pigen kommer faren-
de med hans Dokumentmappe, Fru Gerda med Cigarer. Saa kommer han af Sted.

1. 25 I Dagligstuen finder Fru Gerda en Togplan og søger febrilsk efter det næste Tog.

1. 26 Lurvet Kontor med en høj Pult, Pengeskab og en Mængde Cigar-kasser. Ved Pulten Grosserer Grön, lille, fed og smilende med kolde Øjne. Det ringer, og lidt efter viser en gammel Pige Kai ind. Han er bleg, men lige saa elegant som før, indtager i Begyndelsen en cverlegen Verdensmandsmine. Grön tager overstrømmende venligt imod ham, byder Stol og Cigar. "Det var denne Veksel", begynder Kai. Grön straalere over hele Ansigtet - "Aah, De kommer for at betale den". Og han haler Papiret frem. Vekslen lyder paa 1000 Kr. bagpaa staar Wulffs Navn. (Det ses.) Kai beder om Henstand. Øjeblikkelig forsvinder Vekslen i Gröns Lomme og Smilet med den. Umuligt. Kai taber Fatningen. Trønger ind paa Grön, beder og bönfalder. Grön mere og mere kold. Kai maa tilsidst gaa. Han kan ikke finde Døren, og Grön

aabner og lukker atter höfligt smilende for ham.

27 Gade. Gadedör. Kai ud. Gaar hurtigt lidt usikker af Sted.

28 Jernbanehal. Kai staar og venter paa det förste Tog hjem-
mefra. Haaber, at Moderen er med det. Folk begynder at komme fra Per-
rcnen. Han faar Öje paa Faderen. Gemmer sig bag en Pille, medens
han gaar forbi. Sætter sig paa en Bänk for at vente paa det næste.

29 Frederik Wulffs Privatkontor. Wulff sidder og skræver. En
Kontordreng ind, melder Grosserer Grön. Straks efter den tykke Mand.
Wulff er kölig og forbauset. Grön præsenterer Vekslen. Wulff ser læn-
ge paa den, vender og drejer den i sin Haand uden at fortrække en
Mine. Grön iagttager ham "Navnet er maaske - - - " siger han saa.
Wulff afbryder ham kort og barsk: "Det er allright." Han skriver en
Check, og Grön forsvinder bukkende. Wulff bliver siddende lidt med
Papiret i Haanden, saa smiler han næsten umærkeligt og gemmer den i
sin Tegnebog.

30 Udenfor Jernbanestationen. Kai har taget en Bil, staar og
holder Öje med Ugangen. Fru Gerda kommer, næsten löbende og lidt
uordentligt paakleat. Kai gaar hende i Möde, trækker hende hen mod
Bilen. De körer.

31 Inde i Bilen ses de, medens den körer, et Öjeblik. Han lig-
ger hulkende hen over hendes Sköde, hun klapper mekanisk hans Haar,
medens hun ser frem for sig med opspilede, bange Öjne.

32 Wulffs Privatkontor. Kontordrengen ind: "Der er en Dame."
Wulff bliver et Öjeblik ved med at skrive, medens Fru Gerda kommer
ind. Saa vender han Hovedet og springer hurtigt op, da han ser, hvem
det er. Han kaster et hurtigt Blik paa hendes blege, forstyrrede An-
sigt, lader saa meget overrasket og beæret. Han faar hende til Sæde
ved Siden af Skrivebordet. Hun sidder lidt og krammer sit Lommetör-
klæde, medens hun ser forbi ham hen mod Vinduet; kan ikke faa be-
gynat. Han iagttager hende stift. Saa endelig faar hun det sagt, me-
dens Graaden bryder frem. Hun beder ham om ikke at ödelegge Sönnen,

skadme

om at tænke paa hans Ungdom; hun tigger ham om ikke at ødelægge hendes Liv. Han svarer ikke og rører sig ikke, medens hun taler. Saa tager han Vekslen ud af sin Tegnebog og river den midt over, giver hende Stumperne. Hun staar med dem i Hænderne uden at forstaa. Da det endelig gaar op for hende, hvad det er, han har gjort, griber hun heftigt hans Haand, fyldt af en grødseløs Taknemmelighed: "Hvordan skal jeg nogensinde kunne takke Dem?" Han gaar nærmere hen til hende og siger halvhøjt: "Takken vil jeg overlade til Dem selv at bestemme." Og han smiler kynisk og meget sigende. Hun river sin Haand til sig og ser ham vredt ind i Øjnene. "Nej aldrig - - -" Han gör en truende Bevægelse hen imod hende, vil gribe fat i hende, men hun peger med Døren ind til det andet Kontor: "Hvis De vover at røre mig, raaber jeg om Hjælp." Gaar saa hurtigt forbi ham, ud.

12.35 Gade. Fru Gerda kommer ud fra Wulff. Gaar et lille Stykke, smutter pludselig ind i en Port. Hendes Mand kommer forbi uden at se hende.

12.34 Hos Wulff. Wulff gaar op og ned ad Gulvet med en dyb og vred Rynke mellem Brynene. Standser henne ved Lænestolen, hvor Fru Gerda har siddet, og tager hendes Lommetørklæde op, som hun har tabt paa Gulvet. Det banker. Drengen ind: "Sagfører Krogh." Wulff vil gemme Lommetørklædet, men betænker sig og lægger det paa Skrivebordet. Krogh ind. Overstrømmende Venlighed fra Wulffs Side. Han faar en Cigar med Mavebælte. Placeres i Lænestolen, begynder at tale Forretning. Wulff er sandsfraværende. Krogh forbauset, indtil han faar Øje paa Lommetørklædet. Smiler drillende: "Naa, det er derfor *Dambesög!*" Wulff bliver meget forvirret, griber febrilsk efter det. Krogh snapper det, fortsætter med Drillierierne, han vil se Monogrammet. Wulff *lader* *om han* prøver at hindre det, men Krogh læser: G.K. - "G.K." gentager han og ser spørgende paa Wulff. "Det er jo min Kones Forbogstaver." Wulff staar og tripper og stammer noget med et fjollet Smil, og pludselig

stiger Blodet Krogh til Hovedet, han rejser sig op og ser stift og truende paa den anden. Wulff slaar Øjnene ned, Krogh løfter Haanden som for at slaa ham. Saa lader han den synke, vender sig og gaar. Wulff smiler halvt foragteligt, halvt medlidende.

35 Kais Værelse. Fru Gerda ind. Kai styrter mod hende. "Er det i Orden?" Hun nikker og smiler træt, trækker op af sin Taske den i-turevne Veksel. Kai falder hende om Halsen og kysser hendes Hænder. Hun tager ham i sine Arme og lukker Øjnene, befriet og lykkelig over at have reddet ham. Et Øjeblik staar hun saadan med ham, saa tager hun hans Hoved mellem sine Hænder og søger hans Blik: "Vi skal ikke tale mere om dette, men lov mig - - - -" Han gør sit Hoved fri og nikker træt: "Ja, ja Mær." Han faar pludselig travlt og ser paa Uhret: "Jeg maa af Sted, jeg skal træffe Far i Byen." Hun har endnu Tid, før hendes Tog gaar og hjælper ham, binder hans Slips, børster hans Hat og finder et rent Lommetørklæde til ham. Ryster paa Hovedet over Uordenen i hans Kommode. Han er i straalende Humør og kysser hende atter mange Gange, før han gaar. Hun gaar med ud paa Gangen og vinker til ham. Kommer ind igen og begynder at rydde op i hans Skuffer.

14. 36 Paa et Gadehjørne træffes Kai og Maja. Hun er mere fin end nogensinde og har Smykket paa. De faar fat i en Bil og kører bort.

15. 37 Paa Vej til Stationen støder Moderen sammen med Bilen. Hun skal over Gaden og standser for at lade den passere forbi. Den holder et Øjeblik, medens Kai giver Chauffören Besked om, hvor de skal hen. Maja trækker ham i Sköderne og er uenig med ham. Fru Gerda stirrer paa sit Smykke. Saa kører de. Hun gaar langsomt videre. En Cyclist er ved at køre hende over og udgyder en Ström af Skælserd over hende.

16. 38 Dagligstuen hos Kroghs. Fru Gerda sidder i Sæden. Hendes Hænder ligger slapt udstrakt i Sködet. Hovedet er lænet tilbage, og hun holder Øjnene lukkede med et uendelig sørgmødt og træt Uåtryk.

17. 39 Entreen. Gadedøren aabnes, og Krogh kommer ind. Han lader

Billedet
over Kai
& Maja.

den falde i med et Brag og tager hurtigt Tøjet af. Hatten faldet ned fra Knagen, han kyler den rasende hen i en Krog.

18. 40 Dagligstuen. Fru Gerda retter sig hurtig op og griber et Haandarbejde. Vender saa ligegyldig Hovedet mod sin Mand og siger God Aften. Han svarer ikke, men stiller sig op foran hende og spørger barsk: "Hvad skulde Du i Byen i Dag?" Hun trækker paa Skuldrene, kommer med en eller anden Udflugt og belaver sig resigneret paa Bebrejdelser. "Du har været hos Din Elsker, Du bedrager mig." Hun ser forbløffet paa ham og brister i Latter. Han griber hende forbitret i Armen. "Nægt, at Du har været hos Wulff." Han holder Lemmetørklædet hen for Ansigtet af hende. Hun bliver forvirret, indrømmer det, men vil ikke sige hvorfor. Han vil bringe hende til at tilstaa, trænger hende ind mod Væggen, medens han overdøner hende med hadefulde Bebrejdelser og hæslige Ord: "Du fortjener ikke bedre, end at jeg jcg Dig ud af Huset Din - - -" Hun har slet ikke svarer, blot været for sig med Hænderne, men tilsidst rejser hun sig op i Vrede og ler ham op i Ansigtet: "Ja, jag mig blot ud, jeg ønsker intet hellere." Hun gaar roligt forbi ham ud.

19. 41 Udenfor Kroghs Hus. Fru Gerda ud, rejseklædt med en Haandkuffert. Hun gaar hurtigt af Sted uden at se sig tilbage.

3. Akt.

20. 42 Dagligstue hos Fru Gerda og Kai i Hovedstaden. 4-5 Maanedter efter. Enkelte Möbler fra Provinsbyen, men langt fattigere, ingen Tæppe paa Gulvet. I Stedet for Flygelet et grimt Klaver. Ved dette Fru Gerda i ^{en} gamle sorte Kjole. En ung Pige spiller. Fru Gerda giver Timer for at ernære sig og Kai. Hun ser daarlig ud og sidder sammensunken og hører ikke paa Spillet. Eleven opdager det, bliver

fernermet og standser. Vil gaa med det samme. Fru Gerda maa bede om Unåskylning, vil fortsætte, men Eleven er spydig og uforskammet, det kan vist ikke nytte noget. Hverpaa hun demonstrativt betaler sit Honorar for Maanedén. Fru Gerda hjælper hende Töjet paa og følger hende til Dören, staar saa lidt og ser paa Pengene i sin Haand med et bittert Smil. Gemmer dem i sin Skriveboråsskuffe. En Dör smækker, og Kai kommer ind med nogle Böger under Armen. Han er lidt medtaget i Töjet og ser bleg og hulöjet ud. Smider sig træt paa en Stol. Moderen ser angst paa ham. "Hvordan er det gaaet?" "Dumpet; naturligvis", svarer han med en foragtelig Trækning om Munden. Fru Gerda kysser ham medlidende og ulykkelig, klapper hans Kind: "Men Du kan jo læse om." Kai farer op og erklærer, at han aldrig vil röre en Bog mere. Da han ser Moderens forfærdede, bebrejdende Öjne, bliver han ærgerlig, drejer rundt paa Hælen og gaar. Fru Gerda sætter sig tungt ned og skjuler Ansigtet i sine Hænder; kun et Öjeblik, saa retter hun sig op, glatter mekanisk over sit Haar og gaar ud.

#. 43 Elegante rigt udstyret Dagligstue i Bankdirektör Mörchs Villa. I Baggrunden Dör ud til en Veranda. Ved Flygelet sidder en lille Pige paa 10- 11 Aar og över sig ihærdigt. Fru Mörch sidder ved Vinduet og syr, retter af og til og ryster paa Hovedet. - Takten er gal. Det ringer. Den lille standser et Öjeblik og sætter et forskrækket Ansigt op, hamrer saa stærkere i. I det samme aabner en Stuepige Dören for Fru Gerda. Den lille rejser sig og nejer. Fru Mörch gaar hende i Möde og hilser hjerteligt. De er gamle Skolekammerater. Har opfrisket Bekendtskabet efter at Gerda er begyndt at undervise i Hænsk Musik. Timen begynder, den lille sætter i med sin Skala. Moderen fortsætter sit Arbejde. Fru Gerda er meget bleg og forpint, rejser sig pludselig og griber fat i Flygelet for ikke at falde. Hun er ved at besvime. Fru Mörch löber hen og ringer, faar saa Fru Gerda hen paa Sofaen. Stuepigen kommer med Vand, og den lille bliver sendt ud. Fru Mörch spørger bekymret Veninden ud, medens hun tager

hendes Haand i sin. Og Fru Gerda giver sig over; hun græder hede og fortvivlede Taarer og fortæller om Sønnen, den mislykkede Eksamen, og at han ikke vil læse mere. Fru Mörch lover at bede sin Mand om en Plads til ham. Fru Gerda takker og smiler svagt.

§. 44 Næste Dag hos Fru Gerda. Hun sidder ved Bordet med et Læs af Strømper og Tøj foran sig, arbejder febrilsk og uden at standse. Kai kommer ind, halvpaaklædt, uden Flip og i Sløbrok. Hun strækker Haanden ud imod ham, men han nikker blot og sætter sig i en magelig Stol og tænder en Cigaret. Moder og Søn sidder tause; hun er holdt op med at sy og ser hen for sig, han ryger sløvt. Saa ringer det. De farer begge sammen, men Kai gör ikke Mine til at rejse sig. Saa gaar Fru Gerda ud, kommer tilbage med et Brev. Hun er i stærk Spænding og venter lidt med at aabne det. Læser saa: "Kære Gerda!

Jeg har talt med min Mand, og han har lovet at gøre noget for Din Søn. Han venter ham i Morgen Formiddag Kl. 10 i Banken for at tale med ham. Sørg for, at han ikke kommer for sent, min Mand lægger megen Vægt paa Præcision. Venlig Hilsen
Din hengivne Elna."

Med straalende Øjne og et heftigt Udbrud af Glæde vender hun sig til Kai: "Læs, læs." Kai adlyder, men deler aabenbart ikke hendes Begejstring. Han ser tvær ud og trækker paa Skulderen. Men hun ændser det slet ikke, knuger ham blot lykkelig i sine Arme, og han overvin-der sig saa til at love, at han skal gaa derhen. Fru Gerda kysser ham igen og siger, at de skal drikke Kaffe og have det hyggeligt. Ud. Kai tager Brevet og læser det igen med et irriteret Udtryk. Krammer det sammen og kaster det henad Bordet.

45 I Køkkenet sætter Fru Gerda Vand paa. Hun smiler af og til til sig selv og har hurtige, glade Bevægelser.

§. 46 Dagligstuen. De drikker Kaffe og taler muntert sammen. Kai ryger og byder Moderen, men hun tør ikke, hun kan ikke taale det mere. Han beder hende spille, hun ryster smilende paa Hovedet, hun

er saa træt. Men han aabner Klaveret og trækker hende ivrigt derhen, og hun giver efter, skal lige til at sætte sig, da det ringer. Kai gaar ud, lader Døren staa paa Klem. Fru Gerda lytter nervøst og skotter derhen.

¶. 47 Entreen. I den aabne Dør staar et uniformeret Forretningsbud. Kai staar med en Regning i Haanden, saalydende:

Fröken Maja Clausen,
Victoriagade 47,².

Et Par Støvler	30,00
Et Par Lakske.	<u>20,00</u>
	50,00

Betalt
P. S. Jensen.

Kai kan ikke betale, og Manden bruger Mund. Kai vender og drejer paa Regningen, medens han lober og lover; ser saa pludselig, at der staar noget paa den anden Side. Læser: "Se at skaffe de 50 Mand og kom saa herhen - ellers kan Du gaa Fanden i Vold - Maja." Han bliver endnu mere febrilsk og gaar saa resolut ind til Moderen.

¶. 48 I Dørligstuen staar Fru Gerda stadig ved Klaveret, ser angstelig spørgehde paa Kai, da han kommer ind. Han maa absolut have 50 Kr. Hun svarer ikke, men gaar hen til Skrivebordet. Tæller nogle Tikronesedler op. Der er netop fem. Hun viser ham dem. "Hvad skal vi saa leve af Resten af Maaneden?" Han tigger og beder, nu faar han jo en Stilling, kan maaske faa Forskud o.s.v. Hun vil vide, hvad det er til, men han skjuler utaalmodig Regningen paa Ryggen og sætter en dybt krænket Mine op. Hun giver efter og lader ham med et Suk faa Pengene.

¶. 49 Køkkenet. Fru Gerda staar derude og tager Kaffetøjet af Bakken. Kai kommer, klædt paa til at gaa ud, pyntet, men ikke saa straalende som før. I godt Humør siger han Farvel til Moderen, kysser hende og lover ikke at komme for sent hjem for at naa at

være i Banken Kl. 10.

9. 50 Dagligstuen. Næste Mergen. Lampen staar paa Bordet og blafrer, er ved at brænde ud. Daglyset falder ind mellem de sammentrukne Gardiner. Paa Sofaen ligger Fru Gerda og sover. Det ringer flere Gange, tilsidst voldsomt. Hun vaagner, ser sig forvildet om, rejser sig rystende af Kulde og ser paa Uhret. Det staar. Det ringer igen. Hun gaar ud for at lukke op.

510. I Entreen. Fru Gerda aabner Døren. Det er en Dreng med Bröd. Hun faar at vide, at Klocken er 8 $\frac{1}{2}$.

11. 52 Kais Værelse. Sengen er urört, men ^{der} flyder paa Gulv og Stole med Haandklæder, Flipper, Strømper og Klæder. Fru Gerda ind, ser sig om, ser igen paa Uhret og sætter sig saa fortvivlet ned paa Sengen midt i alt Rodet. Brödposen har hun taget med ind, den falder ud af hendes Haand, og Rundstykkerne triller ud paa Gulvet. Hun ændser det ikke. Omsider rejser hun sig og begynder mekanisk og med böjet Ryg at gøre i Orden. Faar fat i et Stykke Papir. Det er Regningen til Maja. Hun læser den og faar pludselig en Idé. Hun vil gaa derhen, hun vil tvinge ham til at gaa med sig.

12. 53 Hos Maja. En væltet Stol, et Bord fuldt af Glas, og Flasker og Hummerlevninger. Paa Tæppet ogsaa Hummer - og Cigaretstumper. Paa Divanen et Silkeskört. Maja kommer ind fra Soveværelset; hun er i Skört og Kniplingsfriserkaabe. Haaret hænger löst. Hun gaber og strækker Armene. Gaar hen til Bordet og smører et Stykke Bröd. Driker en Mundfuld Vin af et af Glassene, spytter den ud paa Tæppet igen. Tænder en Cigaret. Hamrer i Klaveret. Det ringer. Hun hamrer videre. Det ringer igen.

13. 54 Trappen. Udenfor Majas Dör staar Fru Gerda og ringer ustandselig. Døren bliver revet op, og Maja viser sit vrede Ansigt. Det antager en betuttet Mine, da hun ser Fru Gerda. Denne siger sit Navn og spørger efter Kai. Maja ryster Kröllerne. Hun aner ved

Gud ikke, hvor han er. Men Moderen trænger sig forbi hende, ind i Entreen.

55 I Stuen. Fru Gerda ind lige efter hende, Maja, der stadig forsikrer og erklærer, at hun intet ved om Kai, medens hendes smaa, blanke Øjne farer op og ned ad Moderen. Fru Gerda ser sig hjælpeløs om, ser fra Bordet til Silkeskørtet og til Sovekammerdøren. Maja følger hendes Blik og spærrer hende uvilkaarlig Vejen. Moderen gör et Skridt henimod hende og lægger bedende Haanden paa hendes Arm. "Sig mig, hvor min Søn er, De ødelægger hans Liv, giv ham fri. De bryder Dem jo dog ikke om ham." Maja ser haanligt paa hende og sætter Hænderne i Siden: "Lad De bare Kai og mig om det." Fru Gerda slipper hendes Arm: "Jeg vil ind til min Søn, jeg ved, han er der." Hun er ude af sig selv og trænger den anden til Side. I det samme aabnes Døren, og Kai staar der, uredt og forsovet i Skjortearmer, med Selerne hængende ned ad Ryggen. Han ser vredt paa Moderen: "Hvad vil Du?" Hun griber efter hans Hænder, tigger og trygler ham om at gaa med sig, han maa i Banken, det er hans eneste Chance, han forspilder. Kai slaar Øjnene ned for at undgaa hendes Blik; han er ved at give efter, men saa kommer han til at se paa Maja, der sidder paa Divanen med Benene op under sig og betragter Scenen nysgærrigt og spottende. Han frigör sig for Moderens Hænder og siger haardt: "Nej, lad mig være i Fred." Men hun klynger sig til ham, vil med Magt trække ham med sig. Rasende river han sig løs og slaar til hende. Hun er ved at falde, men griber fat i en Stoleryg. Staar et Øjeblik og ser paa Kai med et stunt og anklagende Blik. Vender sig saa og gaar. Han gör et Skridt, vil kalde hende tilbage, men Maja kalder i det samme. Han gaar hen og böjer hendes Hoved tilbage, kysser hende.

56 Verandaen hos Mörchs. Fru Mörch gaar og vander Bedene ved Foden af Trappen, gaar saa ind i Huset. Fru Gerda kommer op gennem Haven, langsomt og besværligt. Hun begynder at gaa op ad Trappen, segner saa om midt paa Trinene og bliver liggende. Fru Mörch kommer

ud med den fyldte Vandkande, standser ferskrækket og bajer sig over hende.

~~56.~~ 57 Gæsteverørelse hos Mörchs. Fru Gerda sidder halvt op i Sengen, støttet af Puder. Hun skriver med Blyant et Brev. Giver det saa til Fru Mörch, der sidder ved Siden af. Der staar: "Kære Kai.

Efter hvad der er sket i Dag, kan vi ikke bc sammen mere. Jeg er syg og bliver foreløbig her hos Mörchs. Du maa se at klare Dig med det, Du faar fra Din Fader. Jeg har ikke Kræfter til at arbejde mere for Dig. Hvis vi skal træffes mere, maa Du komme til mig.
Din Moder

Fru Mörch lægger Brevet i Konvolut og lukker det, retter paa Puderne og gaar. Fru Gerda rejser sig op i Sengen, hun vil op, kalde Brevet tilbage, det er for haardt; men hun falder træt tilbage i Puderne og lukker Øjnene.

~~57.~~ 58 Verandaen. 8 Dage efter. Fru Gerda sidder i en dyb Stol med en Plaid over Knæene. Hun holder Hovedet støttet i Haanden og ser ud i Haven uden at se. Hendes Øjne er blændet af Taarer. Pludseligt farer hun sammen og tørrer hurtigt sine Øjne. Hun tvinger sig til at smile til Fru Mörch, der kommer med Overtøj paa og siger Farvel. Hun stopper Tæppet ned om Fru Gerda og er fuld af Venlighed. Gaar saa ned gennem Haven. Saasnart hun er fersvunden, slaar Fru Gerda Tæppet til Side og rejser sig. Hun ser sig stjaalent om, som om hun gjorde noget galt, sniger sig ind.

~~58.~~ 59 I Gæsteværelset tager hun Tøj paa. Hun kan ikke holde det ud længere, vil til Kai.

~~59.~~ 60 Fru Gerdas Dagligstue. De fleste af Möblerne er borte. To Mænd er ved at sløbe Klaveret ud. Dørene staar aabne helt ud til Trappen. Paa en tiloversbleven Stol sidder Maja med Cigaret, paa en anden ligger hendes Hat og Handsker. Kai kommer fra Kökkenet med Bajere til Flyttemændene. De sætter Klaveret igen og drikker. Maja faar ogsaa en Flaske og skaaler med dem. Saa løfter de igen i Kla-

veret og forsvinder. Kai og Maja ser fornøjet paa hinanden, de spar-
ker kaadt til Ølflaskerne, der ruller om paa det tomme Gulv. Saa
tager han hende om Livet, og de forsvinder ind i hans Værelse.

20. 61 Entreen. Fru Gerda laaser sig forsigtig ind.

62F. Dagligstuen. Fru Gerda ind. Standser forfærdet paa Tærskel-
len og ser sig om i den plyndrede Stue. Forstaar intet - men ser saa
pludselig Majas Hat og Handsker. Gaar sagte over Gulvet til Kais
Dør, böjer sig ned og kigger ind ad Nöglehullet. Ser Kai sidde med
Maja paa Sködet. Hun haler hans Tegnebog frem, den er fuld af Tikro-
nesedler, som han har faaet for Möblerne. Hun lader dem en efter en
forsvinde ind paa Brystet af sig, medens han heftig kysser hende.
Fru Gerda retter sig op og lister sig ud igen.

63 Verandaen. Fru Gerda sidder igen i sin Stol med Plaiden
over Knæene. Fru Mörck kommer hjem fra Byen. Spörger bekymret til
hende. Hun er saa forførdelig bleg. Fru Gerda ryster paa Hovedet-
det er ingen Ting. Hun lukker forpint Øjnene.

23. 64 Kais Værelse. Vanvittig Uorden. Kai ligger paa Sengen,
paakledt med Armene under Hovedet, stirrer trist op i Loftet. Paa
Bordet staar en Whiskyflaske og et halvfuldt Glas. Det ringer. Han
rejser sig hastigt. Gaar ud og kommer lidt efter tilbage med et Brev.
Læser: "Nu kan det være nok. Hvis Du tror, at jeg lader mig holde
for Nar af saadan en skaldet Dreng, saa tager Du fejl. Nu har jeg
ventet i to Dage paa Pengene, og nu behöver Du ikke at vise Dit
kønne Ansigt mere her. - Mellem os er det forbi.

Maja. 2

Kai staar som lamslaaet og stirrer dumt paa Brevet. Saa begynder
han med febrilsk Hast at pakke sammen Klæder, Stövler og Böger til
en stor Pakke. Han vil paa Assistenshuset.

24. 65 Entreen hos Maja. Det ringer længe. Maja ud i sin sæd-
vanlige Neglige med Cigaretten. Aabner. Det er Kai. Hun vil straks
smække Døren i, men han holder paa den. Haler nogle Penge frem :

"Lad mig komme ind, Maja." Hun ler haanligt og slaar til hans Haand. "Forsvind." Han begynder at bede ydmygt og tryglende - pludselig bliver Dören ind til Stuen aabnet, og en Herre i Skjorteærmer stikker et velfriseret, scrt Hoved ud og ser truende paa Kai. Dette rammer ham, han giver Slip paa Dören, og Maja slaar den i med et Knald.

25. 66 Villavej ved Mörchs Villa. Skumring. Kai kommer gaende, staar og ser forknyt op mod Huset. Lister ind i Haven og kigger ind ad Vinduet ved Siden af Verandaen.

26. 67 Dagligstuen. Hr. og Fru Mörch er rejseklædte. Hr. Mörch sidder med den lille Pige paa Sködet, Fru Mörch ved Skrivebordet, giver Fru Gerda Besked om Huset. Kais Ansigt ses mod Ruden. Fru Mörch aabner en af Skufferne, løfter nogle Bankböger op og tager under dem Penge. Giver Gerda nogle Sedler, lægger Resten tilbage. Laaser Skuffen. En Bil tuder.

27. 68 I Haven. Kai forsvinder fra Vinduet, gemmer sig i Lysthuset. En Bil körer op for Laagen. Mörchs ud. Fru Gerda og Barnet følger dem ud til Vognen. Stuepigen hjælper med Bagagen. De körer. Fru Gerda og den lille Pige staar og vinker, gaar saa op gennem Haven. Barnet siger God Nat og gaar med Pigen. Fru Gerda gaar lidt bagefter dem ind.

28. 69 Dagligstuen. Fru Gerda ind, lukker Verandadören, tænder det elektriske Lys og sætter sig til at læse. Pludselig vender hun med en forskrækket Bevægelse Hovedet mod Verandadören. Det banker paa Ruden. Hun rejser sig ~~forskrækket~~ og gaar derhen. Det er Kai. Hun aabner hurtigt Dören, de falder i Armene paa hinanden. Fru Gerda græder af Glæde, og ogsaa Kai er bevæget. Hun trækker ham ind i Stuen, hen under Lyset, og hendes Hænder glider ~~undersøgende~~ undersøgende hen over hans Kinder og ned over hans Tøj. Hun ser med Scrg, at han er blevet mager og hulöjet, at han Tøj er slidt, opdager, at han ingen Vest har paa og græder igen angergiven og

fortvivlet cver at være gaaet fra ham. Hun sætter sig ned, og han lægger sig paa Knæ foran hende med Armene om hendes Liv og Hovedet ind til hende. De sidder lidt uden at tale, og hun lukker Øjnene og glemmer alt, føler kun, at hun har ham igen. Men pludselig begynder Kai at græde stødvis og krampagtig som et Barn. Hun spørger ham forferdet ud og faar tilsidst ud af ham, at Maja har jaget ham bort, og at han maa have Penge. Moderen hører taus paa ham med et smerteligt og bittert Udtryk. Hun klapper hans Hoved, indtil Graaden er stilnet, saa siger hun, at hun ingen Penge har. Han ser forvildet paa hende, udbryder fortvivlet: "Jeg maa have Penge", og hans Blik strejfer uvilkaarlig Skrivebordet. "Jeg saa, at Du fik af Fru Mörch, laan mig nogle." Hun ryster bestemt paa Hovedet. "Jeg kan ikke." Men da hun ser hans Fortvivlelse, rejser hun sig. "Vent lidt." Hun gaar ud. Kai venter, til Lyden af hendes Skridt har tabt sig, gaar saa hen til Skrivebordet, rusker i Skuffen. Tager sin Kniv frem og prøver paa at faa Knivsbladet ind ved Laasen. Farer sammen, lytter og gemmer Kniven. Gaar hen og tager Krogene af Vinduet, lader det staa lidt aabent og trækker Gardinet for. Netop som han er færdig, kommer Moderen. Hun bringer ham sit Uhr. "Dantsæt det." Men han vil ikke, det skal hun beholde. Hun prøver paa at overtale ham. Men det er forgæves. Hun beholder det. "Til en anden Gang." Stuepigen kommer med The paa en Bakke. Ser forbauset paa Kai. Fru Gerda beder om en Kop til sin Søn. Pigen bringer den, spørger om hun maa gaa ud. Fru Gerda siger Ja. Saa skænker hun The for Kai.

28. 70 *Stuepigen gaar ud, saa kommer Fru Gerda og Kai, hun følger Kai ned til Laagen.* Haven. ~~Fru Gerda følger Kai ned til Laagen.~~ Kysser ham til Farvel, siger, at de snart skal flytte sammen igen. Han hører adspredt efter.

29. 71 Dagligstuen. To Timer senere. Mörkt. Kai kommer krybende ind ad Vinduet. Han trækker Gardinerne for igen, lytter og tønder saa Lys.

- ~~22.~~ 72 Haven. Stuepigen kommer hjem, lukker sig ind.
73. Entreen. Stuepigen kommer igennem, vil gaa op ad Trappen, lytter pludselig forfærdet. Gaar hen til Dagligstuedøren, lægger Øret mod den, ser ind ad Nøglehullet, kan intet se, staar stiv af Skrek. Sætter pludselig af Sted ud af Døren.
- ~~22.~~ 74 Gæsteverørelset. Fru Gerda kan ikke sove. Staar op, tænder Lys og leder efter en Bøg. Standser ved Vinduet og ser ud. Ser, (i Fugleperspektiv) Stuepigen, der piler ud af Havelaagen. Spekulerer lidt over det og gaar ned.
- ~~21.~~ 75 Dagligstuen. Kai har faaet Skuffen brudt op, staar med Bankbögerne og Pengene i Haanden, leder efter mer. Fru Gerda ind. Han vender sig forskrækket. De ser et Sekund tause paa hinanden. Saa gaar Moderen hen til ham, vil rive Bögerne fra ham: "Skynd Dig at løbe. Pigen er gaaet efter Politiet." Men Kai ser paa hende med vilde Øjne og sammenbidte Tænder. Han holder krampagtig fat, og han hvæser mellem Tænderne: "Jeg maa have Penge."
- ~~25.~~ 76 Haven. Pigen kommer i Galop med en tyk Betjent.
- ~~26.~~ 77 Dagligstuen. De kæmper taus med hinanden. Saa lyder Knaldet af en Dør. "Der er de", hvisker Moderen, og Kai giver endelig Slip. Fru Gerda peger mod Verandadøren. Han slipper ud. I det samme rives Døren op af den tykke Betjent. Bag ham ses den forskrækkede Pige. "Min Gud", stammer hun, "det er jo Fru Krogh." Betjenten ser usikkert paa hende, og saa paa Fru Gerda, der staar med Bögerne og Pengene i Haanden, kridhvid i Ansigtet og skølvende. "Saa opdager han Kniven og den opbrudte Skuffe og bliver sikker i sin Sag. "De maa følge med paa Stationen." Fru Gerda nikker stum.
- ~~27.~~ 78 Politistation. Fru Gerda forhøres af Politiassistenten, Stuepigen og Betjenten er til Stede. Kniven, Bankbögerne og Pengene ligger paa Skranken. Hun tilstaar at have brudt Skuffen op for at stjæle. Kniven havde hendes Søn glemt. Han havde besøgt hende om Aftenen. Stuepigen bekræfter det. Hun føres i Arrest.

54

Lovinen

Lovestuehistorie

1.

STK NR.

PERSONERNE.

Sagfører Krogh.	Carl Lauritzen
Fru Gerda Krogh.	Betty Madsen
Kaj, deres Søn.	Anne Møll
Maja.	Gyda Alster
Vekselerer Wulf.	Peter Møller
Grosserer Grøn.	Torben Møller
Bankdirektør Mørch.	
Fru Mørch	Fru Marie Jensen
Deres Datter.	

I AKT.

1.

20

SPISESTUE HOS SAGFØRER KROGH.

Sønnen, den 20aarige, elegant udhalede Kaj, ifærd med at pakke sine Kufferter sammen med Moderen, for hvem han er alt, og som altid har forkelet ham. Faderen, Sagfører Krogh, af et brutalt og opfarende Temperament, kommer gennem Stuen, standser et Øjeblik og ser kritisk paa de mange elegante Sager, Sønnen pakker ned, som vilde han sige: "Ja, det har Du Raad til, men Din Moder har ogsaa forfærvet Dig godt!" Moderen ser med et kært Blik paa Sønnen, Faderens Væsen trætter hende. Naar Faderen er gaaet, faar Sønnen Moderen med ind i Dagligstuen, - han gider ikke gøre Indpakningen færdig, det kan Pigen gøre.

2.

2. KROGHS KONTOR. Blækbeklattet, støvet og bart. Døre i Baggrunden og til højre. Krogh ind. Det banker paa Døren. Krogh aabner, sætter sig ved Skrivebordet. Det er Postbudet med flere Breve. Krogh sorterer, kigger paa de andre. Et af dem betragter han mistroisk og undersøgende, før han aabner det. Han læser under stigende Forbitrelse:

"Hr. Sagfører Krogh. - Efter gentagne forgaves Henvendelser til Deres Søn stud.jur. Kai Krogh angaaende Betaling af hans Debet til os, stor Kr. 163,47. tillader vi os høfligst at anmode Dem om at indbetale dette Beløb pr. omgaaende.

Erbødigst

L. S. Jensen."

Saa farer han op og forsvinder med Brevet i Haanden af Døren til højre.

36
3. I DAGLIGSTUEN sidder Fru Gerda endnu ved Flygelet, hun spiller ikke, men lader Hænderne hvile paa Tangenterne, medens hun smilende ser paa Kai, der har rejst sig og skænker sig et nyt Glas Likør og hilser over mod hende. Døren bliver revet op. Krogh ind. Han næsten smider Brevet i Ansigtet paa Kai og tramper rasende op og ned ad Gulvet, medens denne læser. Fru Gerda rejser sig og gaar ængstelig hen mod Sønnen. Faderen river Brevet fra ham og giver hende det: "Værsgo' og læs" - begynder saa at overfuse Kaj, medens han holder ham i Armen og rusker ham frem og tilbage. Kai gør ingen Modstand, svarer ikke, men ser trodsigt paa Faderen, hvilket gør denne endnu mere rasende. Moderen har kun flygtigt kigget i Brevet, følger forpint Scenen, gaar hen og lægger Haanden paa sin Mands Skulder og ser bedende paa ham. Men han

3.

ryster hende af sig og vender sig fjendtligt mod hende: "Ja, I to holder altid sammen - - - " Han standser midt i sin Ordstrøm ved at se Likørflasken og de tomte Glas. Han peger derhen og siger hadefuldt: "Naa, det er saadan, I bruger mine Penge, I to - - " Og pludselig ude af sig selv griber han Flasken og slaar den i Gulvet. Saa gaar han. Mor og Søn ser tavse paa hinanden, saa smider Kai sig i Lænestolen og ser mut og tvær frem for sig, medens Fru Gerda lægger sig paa Knae og begynder at samle Skaarene op. Hun har Taarer i Øjnene. Rejser sig og gaar ud, kommer ind igen fulgt af en sjasket Tjenestepige med en vaad Plet paa Maven. Hun tørrer op. Saa bliver de alene, og Fru Gerda gaar hen og stryger Kais Haar, spørger ham varsomt ud om hans Pengeforhold. Han er treven og vranten, men da hun bliver ved at trænge ind paa ham, tilstaar han tilsidst, at han har meget mere Gæld. Hun henter i Skrivebordet sin Sparekassebog: "Her skal Du se," siger hun næsten glad. Han aabner den, der staar 500 Kr. Han ryster irriteret paa Hovedet, det er altfor lidt. Hun bliver forskrækket. "Hvor meget er det da?" Han kan ikke bestemt opgive Summen, henimod 1000 Kr. Hun farer sammen og ser forfærdet paa ham. "Hvad skal vi gøre?" Kai trækker sløvt paa Skuldrene. Moderen sidder lidt, saa rejser hun sig og gaar hurtigt ud.

4. I Soveværelset aabner hun en Skuffe og finder et falmet Fløjlsetui frem. Lukker det op og smiler bedrøvet, medens hun ser paa sit eneste værdifulde Smykke, en gammel Halskæde med Diamanter, som hun har arvet. Det vil hun sælge.

30 ~~Værelset til Pigen er det samme som før.~~
5. I Dagligstuen. Fru Gerda ind med Smykket. Viser Kai det. Han knipser med Fingrene, og der kommer Liv i ham. Han rejser sig af Stolen og kysser Moderen: "Død og Pine, det er en Værdi."

4.

Og pludselig hanger han det om Halsen paa hende. "Det klæder Dig." Hun smiler rørt og halv mndselig, medens han betragter hende. "Hvorfor gaar Du aldrig med det?" Hun ryster paa Hovedet med et bittert og resigneret Smil og gør ~~en~~ Haandbevægelse mod Døren til Kroghs Stue. "Aa nej, det passer ikke her." Hun tager det af, klapper Kai paa Kinden og siger, at hun ikke kan taale at se ham i daarlige Humør, hun vil følge ham til Byen. Ringer paa Pigen og giver hende Ordre til at pakke hendes Haandkuffert. Krogh kommer ud. Moderen fortæller, hun følger Kaj ud. Krogh brummer, det maa hun jo selv om. Pigen melder, at Vognen er der, og Kusken for at hente Kufferterne, har Fruens Overtøj med.

6. Udenfor Kroghs Hus. Afrejse. Kai og Moderen ind i Vognen. Krogh staar paa Trappen og ser til. Vognen kører, Krogh ind.

7. Kroghs Kontor. Krogh ind. Ergrer sig, da han ser Sønnens Regning paa sit Bord. Gaar til Telefonen.

8. 3 dobbelt Billede. Krogh - Jernbanelinie med Tog - Wulfs Kontor med Wulf ved Telefonen, ringer af, sætter sig ved Skrivebordet, skriver et Brev.

9. Kais Værelse i Pensionatet. Næste Formiddag. Kai og Moderen ind, rejseklædte. Paa Bordet finder Kai et Brev fra Wulf. Kai ærgerrig, Moderen snakker godt for ham, ordner ved hans Tøj. Wulf kommer, inviterer dem begge til Middag, ^{arrangerer} sjensynlig forelsket i Fru Krogh. De lover at komme. Wulf gaar. Kai efter ham. Fru Gerda nikker med et Suk: "Ja, det er ikke morsomt." Hendes gode Humør er forbi. "Skriv op, hvad Du skylder," siger hun saa, "i ~~Morgen~~ ⁴ maa vi sælge Smykket." Kai finder en Lommebog og nogle Regninger i

Skrivebordet, han leder efter Papir og skriver saa paa Bagsiden af Wulfs Brev. Moderen venter spændt, følger med over hans Skulder. Sukker lettet, da han er færdig. "Jo, det vil nok slaa til-" Kai klarer op, han gemmer Papiret i sin Tegnebog, rejser sig og svinger Moderen rundt med Armen om hendes Liv. Hun er lykkelig og taknemmelig over hans Glæde. De gaar begge ~~ud~~ *ind i -*

10. Fru Kroghs Værelse i Pensionatet. Kai og Moderen ind. Moderen ser sin Garderobe efter, bliver enig med Kai, at hun maa købe Handsker og lignende, spørger om Kaj gaar med. De gaar.

11. Paa Gaden. *Ved en Morsøjskiosk.* ~~Ved en Dør med Skredder skiltet~~ standser de.

"Vent et Øjeblik", siger Moderen. Hun gaar ind. Kai driver op og ned, standser og kigger ind ad et Vindue. En Bil med en Dame i kommer kørende. Hun ser Kai, drejer Hovedet efter ham og lader Chaufføren standse. Hopper ud og kommer hen imod ham. Hun er ung med gult Haar, smaa blanke Øjne, stor rød Mund, høje Hæle, meget pyntet og malet. Hun raaber Kai an paa lang Afstand; han vender sig forskrækket og gaar hende langsomt i Møde: "Maja, hvor i al Verden - - - ?" Men Maja bliver vred og skænder. Hvor længe har han været i Byen - hvorfor har han ikke været hos hende - o.s.v. Kai tripper og tysser og skotter mod Gadedøren, fortæller om Moderen. Maja endnu mere opbragt, vil gaa fornærmet. Kai ulykkelig efter hende. Lover at komme til hende med det samme. Hun vil vente ham med Bilen lidt derfra. Han hjælper hende i Vognen, og imedens kommer Fru Gerda ud og ser dem tage Afsked. Hun bliver betænkelig og forskrækket ved at se Majas lille, raa Ansigt, men vender sig dog om for at lade, som om hun ikke har set dem. Kai kommer pilende efter hende og stikker forceret munter sin Arm

13. Læren dom. Noja & Kai i 3. Kai lagget
paa Lineam. Noja kundes Spiritus - med have
Cigarettes, som Kai sigte tem. kan finde i
trans Jakkellamru. Kun rode som st. findo
Lungkne & Turp - tem til. Virdeist for at
de nærmere paa Lungknet de paa Resten
efte 18. Kai kan selv have laget
Jakkem ofo.

6.

ind under hendes. Hun siger ikke noget, og de gaar lidt sammen. Saa standser Kai og forsikrer noget usikkert, at han maa gaa. En Forelæsning - han havde fuldstændig glemt den --- Moderen ved, han lyver, men tier. "Husk Middagen 6 $\frac{1}{2}$," siger hun blot. Kai bedyrer, at han skal være præcis og forsvinder lettet efter at have kysset hende paa Kinden. Hun ser bedrøvet efter ham.

12. Om Hjørnet holder Maja. Hun haler ham utaalmodig ind i Vognen, og de kører.

13. Hos Maja. Divan, Klaver, mange Lampeskærme. Vifter og Postkort paa Væggen. ~~Paa Divanen Kai i Skjortestærmer med halvlukkede Øjne og Hovedet i Majas Skød.~~ Hun ^{kommer} er i Kimono. Ved Siden af ^{med} paa et lille Bord svensk Punsch og Cigaretstumper. Maja vil have Kai til at rejse sig, hun trækker ham i Haaret og kilder ham paa Halsen. Men han borer Hovedet ned i hendes Skød og rører sig ikke. Maja gør sig fri og rejser sig. Leder efter Cigaretter og kyler arrigt den tomme Æske hen i Hovedet paa ham. Han peger paa sin Jakke, der hænger over en Stol - der er. Hun finder Cigaretui og tænder. Leder videre i Lommen og finder Tegnebogen og Smykket. Skriger af Glæde over de 500 Kr., vifter med dem og løber hen og sætter sig ned et Hop op paa Kais Mave. Aabner for Smykket, betragter det kritisk, synes ikke videre om det, men tager det paa. Kai bliver nervøs, vil tage det af hende, har travlt med at faa det gemt, men hun fjerner drillende hans Hænder. "Nej, nej, kom med det, det er min Moders." Maja bliver fornærmet og vil pludselig have det, hopper ned fra hans Mave og ser truende ud. Han rejser sig og forsikrer, at det er ham umuligt. Hun bliver rasende. Kyler Smykket i Hovedet paa ham, vil

Maja imbu : Graft, ligap: in
Laruskol, sones.

7.

smide ham ud. Han tigger og beder, hun skal faa Smykket. Han hanger det ydmygt om Halsen paa hende - Kys og Forsoning.

13¹⁴
13¹⁴. Fru Gerdas Værelse. Hun er paaklædt til Middagen hos Vek= sellerer Wulf. (Ny Kjøle). Ser uroligt paa Uret og aabner Døren ind til Kajs Værelse. Lukker den igen, ser atter paa Uret og be= gynder febrilsk at tage Overtøjet paa.

14¹⁴
14. Hos Maja. Kai atter paa Divanen. Han sover. Paa Gulvet lig= ger 100 Kronesedlerne spredt. Maja ind fra Soveværelset, klædt paa i en endnu ~~voldsommere~~ Prægt end før. Hun vil vække Kai, men standser ved Synet af Sedlerne. Samler dem op og stopper de tre i sin Taske, de to andre i Kais Ægnebog. Kniber ham i Næsen. Han vaagner langsomt og ser forvildet paa hende. "Hvad er Klok= ken?" Hun ser paa sit Armbaandsuhr. "Et Kvarter i 7." Han bli= ver forskrækket - Middagen. Men Maja tyller et Glas Punch i ham og kysser ham paa Øret. "Skidt, vi skal ud og more os." Og hun tvinger ham til at skrive et Brev til Wulf, at han er bleven for= hindret.

15¹⁵
15. Dagligstue hos Wulf. Smagløs udstyret, ny og pralende. Wulf og Fru Gerda sidder og venter paa Kai. Wulf er i 40erne, køn, jø= disk Udseende, klædt overdrevent elegant, selvsikkert broutende Væsen. Fru Gerda er meget nervøs, gør Undskyldninger for Kais Upræcished og skotter hele Tiden hen til Uhret og hører ikke ef= ter, hvad hendes Vært siger. Han gør Kur paa en pådrængende og taktløs Maade, men hun mærker det ikke engang. Det ringer. Hun puster lettet ud. Det maa være Kai. En Stuepige ind med et Brev til Wulf. Han aabner det med en Undskyldning. Der staar:

15^a

Kai, Maja: ~~2~~ 3 Mandfolk.

17^a

Kai vil følge Oraja hjem, hvis protester
da hin mure kan s jula - Gode Koler
alene. Kai goor med Vennerne.

8.

"Kære Hr. Wulf. - Jeg beder Dem undskylde, at jeg har ladet Dem vente, men det er mig desværre umuligt at komme, da en Ven af mig pludselig er blevet meget syg, og jeg maa bringe ham paa Hospitalet. Med venlig Hilsen.

Deres ærbødige Kai Krogh."

Wulf rækker Brevet til Fru Gerda med et tvetydigt Smil: "Den er da tydelig - - - " Hun gengælder ikke Smilet, læser Brevet og siger koldt forundret: "Jeg begriber ikke, hvad De mener, men jeg beklager meget, at min Søn - - - " men hendes Hænder ryster lidt. Wulf glatter ud og er øjeblikkelig alvorlig, men han har ondt ved at skjule sin Glæde. Ringer paa Stuepigen, beder hende rette an. Byder saa Fru Gerda Armen og fører hende ind i Spisestuen.

15a *Variante.*

16. I et lille overlæst Kabinet drikker de Kaffe. Wulf drikker mange Likører, og for hver, han skænker, rykker han lidt nærmere til Fru Gerda. Hun er forstent og sandsfraværende, urolig for Kai og saaret af hans Udeblivelse, og hun er langt borte fra Wulf, indtil hun pludselig mærker hans Knæ mod sit og føler hans Hænder, der griber om hendes Arme, og mærker hans hede Likøraande i Ansigtet. Hun støder ham haardt tilbage og rejser sig.

17. I Entréen finder hun sit Tøj og kaster det om sig. Wulf vil hjælpe. Han snakker og gør Undskyldning og taler om Kærlighed; hun afviser forbitret hans Hjælp, river Døren op og forsvinder. Han ser efter hende og bader.

17a *Højfor Variante.*

18. Kais Værelse. Nedrullet Gardin, halvmørkt, tomt. Fru Gerda kommer ind. Hun har en Morgenkjole over sin Natkjole, er bleg og

18° Maia iford med at opgive sin Genræst fra
Kai.

19. Fri Gode: Orestis.

Fri Joda is. ^{Laga} ketat
Boz lese. du kante
paa Riidu - Kai! -
id - ^{60^{te}} 5 med
Kai - sette ses kom
eppe. Loinneen
sasse ei - Kai paa
Kuo, yroo. fortalles
kai iin Peng.
unne Ibs - Kai iin
ei - - Pigi. 5 med
Thu - fra Lov al goa
- Kai goer.

9.

forvaaget. Kaster et Blik paa den urørte Seng og gaar hen og ruller op. Morgensolen vælger ind. Hun sætter sig i en Stol ved Vinduet og ser ud. Lidt efter aabnes Døren til Gangen. Kai ind, hvid i Ansigtet og forkrøllet i Tøjet. Ser sløvt og forbavset paa Moderen. Hun rejser sig og tager ham heftigt i sine Arme. Kysser ham, skander, og gør bekymrede Spørgsmaal paa en Gang. Han gør sig utaalmodig fri og beder hende arrigt lade ham være i Fred. Smider sig paa Sengen og falder straks i Søvn. Hun løser hans Flip, tager hans Sko af, dækker ham omhyggelig til og ruller Gardinet ned.

18^a Majas Værelse Nat.

19. Fru Gerdas Værelse. Hun staar og lukker sin Kuffert. Stuepigen ind. Vognen er der. Ud med Kufferten.

20. Kais Værelse. Kai sover stadig i samme Stilling. Moderen ind, kalder paa ham, rører sagte ved ham. Han vaagner omsider og rejser sig halvt paa Albuen. "Vognen er der, jeg maa af Sted. Følger Du mig ikke." Han ryster paa Hovedet og skærer Ansigter. "Jeg er saa søvning - Hovedpine." Hun er skuffet, men siger ikke noget, tager hans Hoved ind til sig. Han kysser hende mekanisk. Hun gaar, vender sig i Døren for at nikke til ham, men han er allerede faldet tilbage i Sengen og sover.

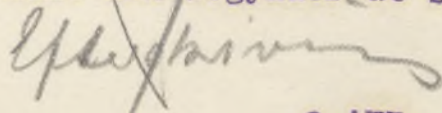
21. Udenfor Huset stiger hun op i Vognen og kaster et sidste Blik op til Vinduerne, før hun kører.

22. Kais Værelse som før. Det banker haardt et Par Gange. Stuepigen ind med nogle Breve. Snubler i Halvmørket over en Stol og ruller irriteret op. Ser forarget paa Kai. "Her er nogle Breve til Dem." Han hører ikke. Hun lægger dem paa Hovedpudden ved Si-

1870
1873

Geen per Kais Strivebord gevonden
Vindict. How kan zijde & ephesische Welf
noon.

den af ham, lister hen til Servanten og dypper en Svamp, som hun smider i Ansigtet paa ham. Sætter i Løb ud, knalder Døren i. Kai vaagner, forbitret og forvildet, faar tørret sig i Ansigtet, misser mod Lyset, ser Brevene og bliver lidt mere vaagen. Han gennemgaar dem, ser blot paa Konvolutterne og lader dem saa falde paa Gulvet. Staar saa op, tømmer Vandkaraffen, river Flippon af og kommer koldt Vand i Ansigtet. Men pludselig standser han midt i Toilettet og river sin Tegnebog op, leder i den, der er kun 50 Kr, - og Smykket - han flaar alt ud af Lommerne - intet. Begynder dunkelt at huske og bliver forfærdet. Samler Brevene op og aabner et, men kaster det igen, finder Wulfs Brev med Opgørelsen af Gælden. Stirrer haabløs paa Tallene og folder mekanisk Brevet ud. Fanges af Wulfs store flotte Underskrift. En Tanke slaar ned i ham. Han begynder at skrive den efter nedenunder.

22^x

2 AKT.

23. Spisestuen hos Kroghs. 3 Maaneder efter. Frokostbord. Fru Gerda staar og laver Kaffe ved en Maskine. Det ringer, og Pigen kommer ind med et Telegram. Fru Gerda aabner det, aner noget forfærdeligt, læser: "Kom. Fortvivlet. - Kai." Hun maa støtte sig ved Bordet for ikke at falde, stirrer paa Ordene. I det samme kommer hendes Mand, og hun faar lige Tid til at putte det ned paa Brystet. Han spørger, hvad det var. "Et Brev", svarer hun. Han ser et Øjeblik mistroisk paa hende, kan se, at hun er nervøs. "Er det nu Kai, der har lavet noget galt igen?" Hun benægter det ivrigt, skyder Kaffekoppen hen til ham og skynder paa ham. Han skal til Byen i Forretninger.

¹⁶
11. 23^a Dagstuen. ~~Fru Gerda - Læse Telegrammet~~

¹⁶
24. Entréen. Krogh er ved at tage Overtøj paa. Pigen kommer fa-
rende med hans Dokumentmappe, Fru Gerda med Cigarer. Saa kommer
han af Sted.

⁷
25. I Dagligstuen finder Fru Gerda en Togplan og søger febrilsk
efter det næste Tog.

26. Lurvet Kontor med en høj Pult, Pengeskab og en Mængde Ci-
garkasser. Ved Pulten Grosserer Grøn, lille, fed og smilende med
kolde Øjne. Det ringer, og lidt efter viser en gammel Pige Kai
ind. Han er bleg, men lige saa elegant som før, indtager i Be-
gyndelsen en overlegen Verdensmandsmine. Grøn tager overstrøm-
mende venligt imod ham, byder Stol og Cigar. "Det var denne Vek-
sel," begynder Kai. Grøn straalere over hele Ansigtet. "Aa, De
kommer for at betale den." Og han haler Papiret frem. Vekslen
lyder paa 1000 Kr. bagpaa staar Wulfs Navn. (Det ses). Kai beder
om Henstand. Øjeblikkelig forsvinder Vekslen i Grøns Lomme og
Smilet med den. Umuligt. Kai taber Fatningen. Trænger ind paa
Grøn, beder og bønfalder. Grøn mere og mere kold. Kai maa til-
sidst gaa. Han kan ikke finde Døren, og Grøn aabner og lukker
atter høfligt smilende for ham.

27. Gade. Gadedør. Kai ud. Gaar hurtigt lidt usikkert af Sted.

28. Jernbanehal. Kai staar og venter paa det første Tog hjem-
me fra. Haaber, at Moderen er med det. Folk begynder at komme fra
Perronen. Han faar Øje paa Faderen. Gemmer sig bag en Pille, me-
dens han gaar forbi. Sætter sig paa en Bænk for at vente paa
det næste.

12.

29. Frederik Wulfs Privatkontor. Wulf sidder og skriver. En Kontordreng ind, mælder Grosserer Grøn. Straks efter den tykke Mand. Wulf er kølig og forbavset. Grøn præsenterer Vekslen. Wulf ser længe paa den, vender og drejer den i sin Haand uden at fortrække en Mine. Grøn iagttager ham "Navnet er maaske - - -" siger han saa. Wulf afbryder ham kort og barsk: "Det er allright." Han skriver en Check, og Grøn forsvinder bukkende. Wulf bliver siddende lidt med Papiret i Haanden, saa smiler han næsten umærkeligt og gemmer den i sin Tegnebog.

30. Udenfor Jernbanestationen. Kai har taget en Bil, staar og holder Øje med Udgangen. Fru Gerda kommer, næsten løbende og lidt uordentligt paaklædt. Kai gaar hende i Møde, trækker hende hen mod Bilen. De kører.

31. Inde i Bilen ses de, medens den kører, et Øjeblik. Han ligger hulkende hen over hendes Skød, hun klapper mekanisk hans Haar, medens hun ser frem for sig med opspilede, bange Øjne.

32. Wulfs Privatkontor. Kontordrengen ind: "Der er en Dame." Wulf bliver et Øjeblik ved med at skrive, medens Fru Gerda kommer ind. Saa vender han Hovedet og springer hurtigt op, da han ser, hvem det er. Han kaster et hurtigt Blik paa hendes blege, forstyrrede Ansigt, lader saa meget overrasket og beæret. Han faar hende til Sæde ved Siden af Skrivebordet. Hun sidder lidt og Krammer sit Lommetørklæde, medens hun ser forbi ham hen mod Vinduet; hun kan ikke faa begyndt. Han iagttager hende stift. Saa endelig faar hun det sagt, medens Graaden bryder frem. Hun beder ham om at skaane Sønnen, om at tænke paa hans Ungdom; hun tigger ham om ikke at ødelægge hendes Liv. Han svarer ikke og rører sig ikke,

13.

medens hun taler. Saa tager han Vekslen ud af sin Tegnebog og river den midt over, giver hende Stumperne. Hun staar med dem i Hænderne uden at forstaa. Da det endelig gaar op for hende, hvad det er, han har gjort, griber hun heftigt hans Haand, fyldt af en grændseløs Taknemmelighed: "Hvordan skal jeg nogensinde kunne takke Dem?" Han gaar nærmere hen til hende og siger halvhøjt: "Takken vil jeg overlade til Dem selv at bestemme." Og han smiler kynisk og meget sigende. Hun river sin Haand til sig og ser ham vredt ind i Øjnene. "Nej aldrig - - -" Han gør en truende Bevægelse hen imod hende, vil gribe fat i hende, men hun peger mod Døren ind til det andet Kontor: "Hvis De vover at røre mig, raaber jeg om Hjælp." Gaar saa hurtigt forbi ham, ud.

33. Gade. Fru Gerda kommer ud fra Wulf. Gaar et lille Stykke, smutter pludselig ind i en Port. Hendes Mand kommer forbi uden at se hende.

34. Hos Wulf. Wulf gaar op og ned ad Gulvet med en dyb og vred Rynke mellem Brynene. Standser henne ved Lænestolen, hvor Fru Gerda har siddet, og tager hendes Lommetørklæde op, som hun har tabt paa Gulvet. Det banker. Drengen ind: "Sagfører Krogh." Wulf vil gemme Lommetørklædet, men betænker sig og lægger det paa Skrivebordet. Krogh ind. Overstrømmende Venlighed fra Wulfs Side. Han faar en Cigar med Mavebælte. Placeres i Lænestolen, begynder at tale Forretning. Wulf er aandsfra værende. Krogh forbavset, indtil han faar Øje paa Lommetørklædet. Smiler drillende: "Naa, det er derfor - Damebesøg!" Wulf bliver meget forvirret, griber febrilsk efter det. Krogh snapper det, fortsætter med Drillerierne, han vil se Monogrammet. Wulf lader, som han prøver at hindre det, men Krogh læser: G.K. - "G.K." gentager han

og ser spørgende paa Wulf. "Det er jo min Kones Forbogstaver." Wulf staar og tripper og stammer noget med et fjollet Smil, og pludselig stiger Blodet Krogh til Hovedet, han rejser sig op og ser stift og truende paa den anden. Wulf slaar Øjnene ned, Krogh løfter Haanden som for at slaa ham. Saa lader han den synke, vender sig og gaar. Wulf smiler halvt foragteligt, halvt medlidende.

35. Kais Værelse. Fru Gerda ind. Kai styrter mod hende. "Er det i Orden?" Hun nikker og smiler træt, trækker op af sin Taske den iturevne Veksel. Kai falder hende om Halsen og kysser hendes Hænder. Hun tager ham i sine Arme og lukker Øjnene, befriet og lykkelig over at have reddet ham. Et Øjeblik staar hun saadan med ham, saa tager hun hans Hoved mellem sine Hænder og søger hans Blik: "Vi skal ikke tale mere om dette, men lov mig - - -" Han gør sit Hoved fri og nikker træt: "Ja, ja, Mor." Han faar pludselig travlt og ser paa Uret: "Jeg maa af Sted, jeg skal træffe Far i Byen." Hun har endnu Tid, før hendes Tog gaar og hjælper ham, binder hans Slips, børster hans Hat og finder et rent Lommetørklæde til ham. Ryster paa Hovedet over Uordenen i Hans Kommode. Han er i straalende Humør og kysser hende atter mange Gange, før han gaar. Hun gaar med ud paa Gangen og vinker til ham. Kommer ind igen og begynder at rydde op i hans Skuffer.

36. Paa et Gadehjørne træffes Kai og Maja. Hun er mere fin end nogensinde og har Smykket paa. De faar fat i en Bil og kører bort.

37. Paa Vej til Stationen støder Moderen sammen med Bilen. Hun skal over Gaden og standser for at lade den passere forbi. Den holder et Øjeblik, medens Kai giver Chaufføren Besked om, hvor de skal hen. Maja trækker ham i Skøderne og er uenig med ham.

15.

Fru Gerda stirrer paa sit Smykke. Saa kører de. Hun gaar lang-
somt videre. En Cyklist er ved at køre hende over og udgyder en
Strøm af Skældsord over hende.

37. *Kais Værelse.*

58. Dagligstuen hos Kroghs. Fru Gerda sidder i Sofaen. Hendes
Hænder ligger slapt udstrakt i Skødet. Hovedet er lænet tilbage,
og hun holder Øjnene lukkede med et sørgmodigt og træt Udtryk.

For Borte hendes Haandarbejde, og Overstas - Hvor det Sel Bør

59. Entréen. *Begin alleve Døren for Krogh.* Gadedøren aabnes, og Krogh kommer ind. Han lader

den falde i med et Brag og tager hurtigt Tøjet af. Hatten falder
ned fra Knagen, han kyler den rasende hen i en Krog.

37. *Kais Værelse.*

60. Dagligstuen. Fru Gerda retter sig hurtig op ~~og griber et~~

~~Haandarbejde.~~ Vender saa ligegyldig Hovedet mod sin Mand og ~~spørger~~

om han ikke har truffet Kai!

ger Hørdatten. Han svarer ikke, men stiller sig op foran hende og

spørger barsk: "Hvad skulde Du i Byen i Dag?" Hun trækker paa

Skuldrene, kommer med en eller anden Udflugt og belaver sig re-

signeret paa Bebrejdelser. "Du har været hos Din Elsker, Du be-

drager mig." Hun ser forbløffet paa ham og brister i Latter. Han

griber hende forbitret i Armen. "Nægt, at Du har været hos Wulf."

Han holder Lommetørklædet hen for Ansigtet af hende. Hun bliver

forvirret, indrømmer det, men vil ikke sige hvorfor. Han vil

bringe hende til at tilstaa, trænger hende ind mod Væggen, mo-

dens han overdænger hende med hadefulde Bebrejdelser og hæslige

Ord: "Du fortjener ikke bedre, end at jeg jog Dig ud af Huset

Din - - - " Hun har slet ikke svaret, blot væget for sig med

Hænderne, men tilsidst rejser hun sig i Vrede, og ~~ler ham haan-~~

ligt op i Ansigtet: "Ja, jag mig blot ud, jeg ønsker intet hel-

lere." Hun *går* roligt forbi ham ud. *paa Døren - begynder at*

pakke sit Tas ud - Krogh stod lidt, - gik sad.

16.

41. Udenfor Kroghs Hus. Fru Gerda udrejseklædt med en Haandkuffert. Hun gaar hurtigt af Sted uden at se sig tilbage.

3 AKT.

38.

~~42.~~ Dagligstue hos Fru Gerda og Kai i Hovedstaden. 4-5 Maaneder efter. Enkelte Møbler fra Provinsbyen, men langt fattigere. I Stedet for Flygelet et grimt Klaver. Ved dette Fru Gerda i en gammel, sort Kjole. En ung Pige spiller. Fru Gerda giver Timer for at ernære sig og Kai. Hun ser daarlig ud og sidder sammen-sunken og hører ikke paa Spillet. Eleven opdager det, bliver fornærmet og standser. Vil gaa med det samme. Fru Gerda maa bede om Undskyldning, vil fortsætte, men Eleven er spydig og uforskammet, det kan vist ikke nytte noget. Hvorpaa hun demonstrativt betaler sit Honorar for Maaneden. Fru Gerda hjælper hende i Tøjet og følger hende til Døren, staar saa lidt og ser paa Pengene i sin Haand med et bittert Smil. Gemmer dem i sin Skrivebordsskuffe. En Dør smækker, og Kai kommer ind med nogle Bøger under Armen. Han er lidt medtaget i Tøjet og ser bleg og huløjet ud. Han har været oppe til Eksamen. Smider sig træt paa en Stol. Moderen ser angst paa ham. "Hvordan er det gaaet?" "Dumpet, naturligvis!" svarer han med en foragtelig Trækning om Munden. Fru Gerda kysser ham medlidende og ulykkelig, klapper hans Kind: "Men Du kan jo læse om." Kai farer op og erklærer, at han aldrig vil røre en Bog mere. Da han ser Moderens forfærdede, bebrejdende Øjne, bliver han ærgerlig, drejer rundt paa Hælen og gaar. Fru Gerda sætter sig tungt ned og skjuler Ansigtet i sine Hænder; kun et Øjeblik, saa retter hun sig op, glatter mekanisk sit Haar og gaar ud.

46. Frii Mörckens-leeder kom gøde hos
for Kai.

47. Mörckens Dagligstele.

Frii Mörckens-leeder kom gøde hos
for Kai kom kommu: - Bantun
neste Mörckens-leeder det af
det gøde - gøde gøde - Takke.

17.

39.

43. Elegant rigt udstyret Dagligstue i Bankdirektør Mørchs Vil-
 la. Ved Flygelet sidder en lille Pige paa 10-11 Aar og øver sig
 ihærdigt. Fru Mørch sidder ved Vinduet og syr, retter sig af og
 til og ryster paa Hovedet. Takten er gal. Det ringer. Den lille
 standser et Øjeblik og sætter et forskrækket Ansigt op, hamrer
 saa stærkere i. I det samme aabner en Stuepige Døren for Fru Ger-
 da. Den lille rejser sig og nejer. Fru Mørch gaar hende i Møde
 og hilser hjerteligt. De er gamle Skolekammerater. Har opfri-
 sket Bekendtskabet, efter at Gerda er begyndt at undervise i Mu-
 sik. Timen begynder, den lille sætter i med en Skala. Moderen
 fortsætter sit Arbejde. Fru Gerda er meget bleg og forpint, rej-
 ser sig pludselig og griber fat i Flygelet for ikke at falde.
 Hun er ved at besvime. Fru Mørch løber hen og ringer, faar saa
 Fru Gerda hen paa Sofaen. Stuepigen kommer med Vand, og den lil-
 le bliver sendt ud. Fru Mørch spørger bekymret Veninden ud, me-
 dens hun tager hendes Haand i sin. Og Fru Gerda giver sig over;
 hun græder hede og fortvivlede Taarer og fortæller om Sønnen, den
 mislykkede Eksamen, og at han ikke vil læse mere. Fru Mørch lo-
 ver at bede sin Mand om en Plads til ham. Fru Gerda takker og
 smiler svagt. *Fru M. gaar.*

40. Mørchs Arbejdsstue - 41 - Dagligstue. M.

42. ~~Næste Dag hos Fru Gerda: Hun sidder ved Bordet med et læs
 af Strømper og Tøj foran sig, arbejder febrilsk og uden at stand-
 se. Kai kommer ind, halvpaaklædt, uden Flip og i Slobrok. Hun
 strækker Haanden ud imod ham, men han nikker blot og sætter sig
 i en magelig Stol og tænder en Cigaret. Moder og Søn sidder tav-
 se: han er holdt op med at sy og ser hen for sig, han ryger
 sløvt. Saa ringer det. De farer begge sammen, men Kai ~~gaar ikke~~
 Mine til at rejse sig. Saa gaar Fru Gerda ud, kommer tilbage med~~

*Fru Gerda fortæller gæstebudene hvad der sker
 med: Altså, hun er glad.*

18.

~~et Brev. Hun er i stærk Spænding og venter lidt med at aabne det.~~

Læser saa:

Kære Gerda! - Jeg har talt med min Mand, og han har lovet at gøre noget for Din Søn. Han venter ham i Morgen Formiddag Kl. 10 i Banken for at tale med ham. Sørg for, at han ikke kommer for sent, min Mand lægger megen Vægt paa Precision. Venlig Hilsen.

Din hengivne Ella."

Med straalende Øjne og et heftigt Udbrud af Glæde vender hun sig til Kai: "Læs, læs." Kai adlyder, men deler aabenbart ikke hendes Glæde. Han ser tværs ud og trækker paa Skulderen. Men hun ændser det slet ikke, knuger ham blot lykkeligt sine Arme, og han overvinder sig saa til at love, at han skal gaa derhen. Fru Gerda kysser ham igen og siger, at de skal drikke Kaffe og have det hyggeligt. Ud. Kai tager Brevet og læser det igen med et irriteret Udtryk. Krammer det sammen og kaster det henad Bordet.

45. I Køkkenet sætter Fru Gerda Vand paa. Hun smiler af og til til sig selv og har hurtige, glade Bevægelser.

46. Dagligstuen. De drikker Kaffe og taler muntert sammen. Kai ryger og byder Moderen, men hun tør ikke, hun kan ikke taale det mere. Han beder hende spille, hun ryster smilende paa Hovedet, hun er saa træt. Men han aabner Klaveret og trækker hende ivrigt derhen, og hun giver efter, skal lige til at sætte sig, da det ringer. Kai gaar ud, lader Døren staa paa Klem. Fru Gerda lytter nervøst og skotter derhen.

43. Entréen. I den aabne Dør staar et uniformeret Forretningsbud. Kai staar med en Regning i Haanden, saalydende:

Frøken Maja Clausen,

Viktoriagade 47²

Et Par Støvler	30,00
Et Par Laksko	<u>20,00.</u>
	50,00

Betalt

P. S. Jensen.

Kai kan ikke betale, og medens Manden bruger Mund, vender Kai Regningen mellem Fingrene og lover og lover; ser saa pludselig, at der staar noget paa den anden Side. Læser: "se at skaffe de 50 Kr. og kom saa herhen - ellers kan Du gaa Fanden i Vold. Maja." Han bliver endnu mere febrilsk og gaar saa resolut ind til Moderen.

44. I Dagligstuen staar Fru Gerda stadig ved Klaveret, ser angstelig spørgende paa Kai, da han kommer ind. Han maa absolut have 50 Kr. Hun svarer ikke, men gaar hen til Skrivebordet. Tæller nogle Tikronesedler op. Der er netop fem. Hun viser ham dem. "Hvad skal vi saa leve af Resten af Maaneden?" Han tigger og beder, nu faar han jo en Stilling, kan maaske faa Forskud o.s.v. Hun vil vide, hvad det er til, men han skjuler utaalmodig Regningen paa Ryggen og sætter en dybt krænket Mine op. Hun giver efter og lader ham med et Suk faa Pengene. ~~Kai gaar i kommission~~

45. Køkkenet. Fru Gerda staar derude og tager Kaffetøjet af Bakken. Kai kommer, klædt paa til at gaa ud, pyntet, men ikke saa straalende som før. I godt Humør siger han Farvel til Moderen, kysser hende og lover ikke at komme for sent hjem for at naa at være i Banken Kl. 10.

20.
46. Majas Værelse - *Her Fest - Tårne, Vindes, Kai i S.*
lygl. Titel.

~~50~~ 47. Dagligstuen. Næste Morgen. Lampen staar paa Bordet og blafrer, er ved at brænde ud. Daglyset falder ind mellem de sammentrukne Gardiner. Paa Sofaen ligger Fru Gerda og sover. Det ringer flere Gange, tilsidst voldsomt. Hun vaagner, ser sig forvildet om, rejser sig rystende af Kulde og ser paa Uret. Det staar. Det ringer igen. Hun gaar ud for at lukke op.

~~51~~ 48. I Entréen. Fru Gerda aabner Døren. Det er en Dreng med Brød. Hun faar at vide, at Klokken er 8½.

49. ~~52~~ Kais Værelse. Sengen er urørt, men der flyder paa Gulv og Stole med Haandklæder, Flipper, Strømper og Klæder. Fru Gerda ind, ser sig om, ser igen paa Uhret og sætter sig saa fortvivlet ned paa Sengen midt i alt Rodet. Brødposen har hun taget med ind, den falder ud af hendes Haand, og Rundstykkerne triller ud paa Gulvet. Hun ændser det ikke. Omsider rejser hun sig og begynder mekanisk og med bøjet Ryg at gøre i Orden. Faar fat i et Stykke Papir. Det er Regningen til Maja. Hun læser den og faar pludselig en Idé. Hun vil gaa derhen, hun vil tvinge ham til at gaa med sig.

~~53~~ 50. Hos Maja. En væltet Stol, et Bord fuldt af Glas, Flasker og Hummerlevninger. Paa Tæppet ogsaa Hummer - og Cigaretstumper. Paa Divanen et Silkeskørt. Maja kommer ind fra Soveværelset; hun er i Skørt og Kniplingsfriserkaabe. Haaret hænger løst. Hun gaaber og strækker Armene. Gaar hen til Bordet og smører et Stykke Brød. Drikker en Mundfuld Vin af et af Glassene, spytter den ud paa Tæppet igen. Tænder en Cigaret. Hamrer i Klaveret. Det ringer. Hun hamrer videre. Det ringer igen.

50^a ~~Fryppegang~~
50^e ~~Majas Vondelse~~

21.

51.

~~54~~ Trappen. Udenfor Majas Dør staar Fru Gerda og ringer ustandselig. Døren bliver revet op, og Maja viser sit vrede Ansigt. Det antager en betuttet Mine, da hun ser Fru Gerda. Denne siger sit Navn og spørger efter Kai. Maja ryster Krøllerne. Hun aner ved Gud ikke, hvor han er. Men Moderen trænger sig forbi hende, ind i Entréen.

~~52~~ Majas.

~~53~~ I Stuen. Fru Gerda ind lige efter hende, Maja, der stadig forsikrer og erklærer, at hun intet ved om Kai, medens hendes smaa, blanke Øjne farer op og ned ad Moderen. Fru Gerda ser sig hjælpeløs om, ser fra Bordet til Silkeskørtet og til Sovekammerdøren. Maja følger hendes Blik og spærrer hende uvilkaarlig Vejen. Moderen gør et Skridt henimod hende og lægger bedende Haanden paa hendes Arm. "Sig mig, hvor er min Søn, De ødelægger hans Liv, giv ham fri. De bryder Dem jo dog slet ikke om ham." Maja ser haanligt paa hende og sætter Hænderne i Siden: "Lad De bare Kai og mig om det." Fru Gerda slipper hendes Arm; "Jeg vil ind til min Søn, jeg ved, han er der." Hun er ude af sig selv og trænger den anden til Side. I det samme aabnes Døren, og Kai staar der, uredt og forsovet i Skjortearmer, med Selerne hængende ned ad Ryggen. Han ser vredt paa Moderen: "Hvad vil Du?" Hun griber efter hans Hænder, tigger og trygler ham om at gaa med sig, han maa i Banken, det er hans eneste Chance, han forspilder. Kai slaar Øjnene ned for at undgaa hendes Blik; han er ved at give efter, men saa kommer han til at se paa Maja, der sidder paa Divanen med Benene op under sig og betragter Scenen nysgerrigt og spottende. Han frigør sig for Moderens Hænder og siger haardt: "Nej, lad mig være i Fred." Men hun klynger sig til ham, vil med Magt trække ham med sig. Rasende river han sig løs

~~545~~
- Vareiser hos Maja.

Maja fødte flere Penge.

Kai lover at skaffe.

Maja er quæren og truer Afes Optisul
med Modern. Huan forstaaer hien best
vil af med Kai.

og slaar til hende. Hun er ved at falde, men griber fat i en Sto-
leryg. Staar et Øjeblik og ser paa Kai med et stunt og anklagen-
de Blik. Vender sig saa og gaar. Han gør et Skridt, vil kalde
hende tilbage, men Maja kalder i det samme. Han gaar hen og bø-
jer hendes Hoved tilbage, kysser hende.

53^a

~~56. Verandaen hos Mørchs. Fru Mørch gaar og vander Bedene ved
Foden af Trappen, gaar saa ind i Huset. Fru Gerda kommer op gen-
nem Haven, langsomt og besværligt. Hun begynder at gaa op ad
Trappen, segner saa om midt paa Trinene og bliver liggende. Fru
Mørch kommer ud med den fyldte Vandkande, standser forskrækket
og bøjer sig over hende, *hænge hende ind.*~~

53^b

~~57. Gæsteværelse hos Mørchs. Fru Gerda *gør ind* sidder halvt op i Sen-
gen, støttet af Puder. Hun skriver med Blyant et Brev. Giver
det saa til Fru Mørch, der sidder ved Siden af. Der staar:~~

Gerda ind
"Kære Kai! - Efter hvad der er sket i Dag, kan vi ikke bo
sammen mere. Jeg er syg og bliver foreløbig her hos Mørchs.
Du maa se at klare Dig med det, Du faar fra Din Fader. Jeg
her ikke Kræfter til at arbejde mere for Dig. Hvis vi skal
træffes mere, maa Du komme til mig.

Din Moder."

Fru Mørch lægger Brevet i Konvolut og lukker det, retter paa Pu-
derne og gaar. Fru Gerda rejser sig op i Sengen, hun vil op,
kalde Brevet tilbage, det er for haardt; men hun falder træt til-
bage i Puderne og lukker Øjnene.

~~Verandaen. 8 Dage efter. Fru Gerda sidder i en dyb Stol med
en Plaid over Knæene. Hun holder Hovedet støttet i Haanden og ser
ud i Haven uden at se. Hendes Øjne er blendet af Taarer. Pludse-
lig farer hun sammen og tørrer hurtigt sine Øjne. Hun tvinger~~
ger ind

sig til at smile til Fru Mørch, der kommer med Overtøj paa og siger Farvel. Hun stopper Tappet ned om Fru Gerda og er fuld af Venlighed. Gaar saa ned gennem Haven. *Saa snart* hun er forsvunden, slaar Fru Gerda Tappet *til Side* og rejser sig. Hun ser sig stjaalent om, som om hun gjorde noget galt, sniger sig ind.

59. I Gæsteværelset tager hun *Tøj paa*. Hun kan ikke holde det ud længere, vil til Kai.

60. Fru Gerdas Dagligstue. De fleste af Møblerne er borte. To Mænd er ved at slæbe Klaveret ud. Dørene staar aabne helt ud til Trappen. Paa en tiloversbleven Stol sidder Maja med Cigaret, paa en anden ligger hendes Hat og Handsker. Kai kommer fra Køkkenet med Bajere til Flyttemændene. De sætter Klaveret igen og drikker. Maja faar ogsaa en Flaske og skaaler med dem. Saa løfter de igen i Klaveret og forsvinder. Kai og Maja ser fornøjet paa hinanden, der sparker kaadt til Ølflaskerne, der ruller om paa det tomme Gulv. Saa tager han hende om Livet, og de forsvinder ind i hans Værelse.

61. Entréen. Fru Gerda laaser sig forsigtig ind.

62. Dagligstuen. Fru Gerda ind. Standsér forfærdet paa Tærskelen og ser sig om i den plyndrede Stue. Forstaar intet - men ser sa pludselig Majas Hat og Handsker. Gaar sagte over Gulvet til Kais Dør, bøjer sig ned og kigger ind af Nøglehullet. Ser Kaj sidde med Maja paa Skødet. Hun haler hans Tegnebog frem, den er fuld af Tikronesedler, som han har faaet for Møblerne. Hun lader dem en efter en forsvinde ind paa Brystet af sig, medens han heftig kysser hende. Fru Gerda retter sig op og lister sig ud igen.

55^a kare. Fri N. Bornd
5 Fri dincen.

Nerrungoor id

63. Verandaen. Fru Gerda sidder igen i sin Stol med Plaiden over Knæene. Fru Mørch kommer hjem fra Byen. Spørger bekymret til hende. Hun er saa forfærdelig bleg. Fru Gerda ryster paa Hovedet, det er ingen Ting. Hun lukker forpint Øjnene.

~~64.~~ ~~54.~~ ~~55.~~

~~64. Kais Værelse. Vanvittig Uorden. Kai ligger paa Sengen, paa klædt med Armene under Hovedet, stirrer trist op i Loftet. Paa Bordet staar en Whiskyflaske og et halvfuldt Glas. Det ringer. Han rejser sig hastigt. Gaar ud og kommer lidt efter tilbage med et Brev. Læser: "Nu kan det være nok. Hvis Du tror, at jeg lader mig holde saadan for Nar af saadan en skaldet Dreng, saa tager Du fejl. Nu har jeg ventet i to Dage paa Pengene, og nu behøver Du ikke at vise Dit kønne Ansigt mere her. Mellem os er det forbi.~~

Maja."

Kai staar som lamslaet og stirrer dumt paa Brevet. Saa begynder han med febrilsk Hast at pakke sammen Klæder, Støvler og Bøger til en stor Pakke. Han vil paa Assistenshuset.

~~65. Entréen hos Maja. Det ringer længe. Maja ud i sin sædvanlige Negligé med Cigaretten. Det er Kai. Hun vil straks smække Døren i, men han holder paa den. Haler nogle Penge frem: "Lad mig komme ind, Maja." Hun ler haanligt og slaar til hans Haand. "Forsvind." Han begynder at bede ydmygt og tryglehde. ~~Pludselig bliver Døren ind til Stuen aabnet, og en Herre i Skjortearmer stikker et velfriseret, sort Hoved ud og ser truende paa Kai. Dette lammer ham, han giver Slip paa Døren, og Maja slaar den i med et Knald.~~~~

~~57.~~

~~66. Villavej ved Mørchs Villa. Skumring. Kai kommer gaaende,~~

A Fri Morsen for George of sin Mand,
som min lagge i sit Service book.

X
Co^a Venesadri -
Gode - Kai!

579
 staar og ser forknytt og mod Huset. Lister ind i Haven og kigger ind ad Vinduet ved Siden af Verandaen.

58.

58. Dagligstuen. Hr. og Fru Mørch er ~~rejsklædte~~. ^{Fru} Mørch sidder med den lille Pige paa Skødet, ~~Fru Mørch~~ ved Skrivebordet, ~~giver Fru Gerda Besked om Huset.~~ ^{lægger nogle Penge frem, lægger Bogen tilbage.} Kais Ansigt ses mod Ruden. Fru Mørch aabner en af Skufferne, løfter nogle Bankbøger op og tager under dem Penge. ~~Giver Gerda nogle Sedler,~~ lægger Resten tilbage. Laaser Skuffen. En Bil tuder.

59.

59. I Haven. Kai forsvinder fra Vinduet, gemmer sig i Lysthuset. En Bil kører op for Laagen. Mørchs ud. Fru Gerda og Barnet følger dem ud til Vognen. ~~Stuepigen hjælper med Bagagen.~~ De hører. Fru Gerda og den lille Pige staar og vinker, gaar saa op gennem Haven. Barnet siger Godnat og gaar med Pigen. Fru Gerda gaar lidt bagefter dem.

60.

592 ~~Hæll. Fru M. Barnet. Pigen.~~
 60. Dagligstuen. Fru Gerda ind, lukker Verandadøren, tænder det elektriske Lys og sætter sig til at læse. Pludselig vender hun med en forskrækket Bevægelse Hovedet mod Verandadøren. Det banker paa Ruden. Hun rejser sig og gaar derhen. Det er Kai. Hun aabner hurtigt Døren, de falder i Armene paa hinanden. ⁶⁰⁶ Fru Gerda græder af Glæde, og ogsaa Kai er bevæget. Hun trækker ham ind i Stuen, hen under Lyset, og hendes Hænder glider undersøgende hen over hans Kinder og ned over hans Tøj. Hun ser med Sorg, at han er blevet mager og huløjet, at hans Tøj er slidt, opdager, at han ingen Vest har paa og græder igen angergiven og fortvivlet over at være gaaet fra ham. Hun sætter sig ned, og han lægger sig paa Knæ foran hende med Armene om hendes Liv og Hovedet ind til hende. De sidder lidt uden at tale, og hun lukker Øjnene og

glemmer alt, føler kun, at hun har ham igen. Men pludselig begynder Kai at græde stødvis og krampagtig som et Barn. Hun spørger ham forfærdet ud og faar tilsidst ud af ham, at Maja har jaget ham bort, og at han maa have Penge. Moderen klapper hans Hoved, indtil Graaden er stillet, saa siger hun, at hun ingen Penge har. Han ser forvildet paa hende, udbryder fortvivlet: "Jeg maa have Penge," og hans Blik strejfer uvilkaarlig Skrivebordet. *Tager sin Kniv frem* "Jeg saa, at Du fik af Fru Mørch, laan mig nogle." Hun ryster bestemt paa Hovedet. "Jeg kan ikke." Men da hun ser hans Fortvivlelse, rejser hun sig. "Vent lidt". Hun gaar ud. Kai venter, til Lyden af hendes Skridt har tabt sig, gaar saa hen til Skrivebordet, rusker i Skuffen. Tager sin Kniv frem og prøver paa at faa Knivsbladet ind ved Laasen. Farer sammen, lytter og gemmer Kniven. Gaar hen og tager Krogene af Vinduet, lader det staa lidt aabent og trækker Gardinet for. Netop som han er færdig, kommer Moderen. Hun bringer ham sit Uhr. "Pantsæt det." Men han vil ikke, det skal hun beholde. Hun prøver paa at overtale ham. Men det er forgæves. Hun beholder det. "Eil en anden Gang." Stuepigen kommer med The paa en Bakke. Ser forbavset paa Kai. *syndes hendes* Fru Gerda beder om en Kop til sin Søn. Pigen bringer den, spørger om hun maa gaa ud. Fru Gerda siger Ja. Saa skænker hun The *gaar hen* for Kai. *sammen med*

61. *Indtræde Kai*

70. ~~Haven~~ Stuepigen gaar ud. Saa kommer Fru Gerda og Kai, hun følger ham ned til Laagen. Kysser ham til Farvel, siger, at de snart skal flytte sammen igen. Han hører adspredt efter.

62. 61^a *Johannes*

71. Dagligstuen. To Timer senere. Mørkt. Kai kommer krybende ind ad Vinduet. Han trækker Gardinerne for igen, lytter og tænker saa Lyd.

27.

72. Haven. Stuepigen kommer hjem, lukker sig ind.

63.

hall
73. Entréen. Stuepigen kommer igennem, vil gaa op ad Trappen, lytter forfærdet. Gaar hen til Dagligstuedøren, lægger Øret mod den, ser ind ad Nøglehullet, kan intet se, staar stiv af Skræk. Sætter pludselig af Sted ud af Døren.

64.

74. Gæsteværelset. Fru Gerda kan ikke sove. Staar op, tænder Lys og leder efter en Bog. Standser ved Vinduet og ser ud. Ser (i Fugleperspektiv) Stuepigen, der piler ud af Havelaagen. Spekulerer lidt over det og gaar ned.

65.

75. Dagligstuen. Kai har faaet Skuffen brudt op, staar med Bankbøgerne og Pengene i Haanden, leder efter mer. Fru Gerda ind. Han vender sig forskrækket. De ser et Sekund tavse paa hinanden. Saa gaar Moderen hen til ham, vil rive Bøgerne fra ham: "Skynd Dig at løbe. Pigen er gaaet efter Politiet." Men Kai ser paa hende med vilde Øjne og sammenbidte Tænder. Han holder krampagtig fast, og han hvæser mellem Tænderne: "Jeg maa have Penge."

66.

76. Haven. Pigen kommer i Galop med en tyk Betjent.

67.

77. Dagligstuen. De kæmper tavst med hinanden. Saa lyder Knaldet af en Dør. "Der er de", hvisker Moderen, og Kai giver endelig Slip. Fru Gerda peger mod Verandadøren. Han slipper ud. *af vinduet som*
Gerda råber.
I det samme rives Døren op af den tykke Betjent. Bag ham ses den forskrækkede Pige. "Min Gud," stammer hun, "det er jo Fru Krogh." Betjenten ser usikkert paa hende, og saa paa Fru Gerda, der staar med Bøgerne og Pengene i Haanden, kridhvid i Ansigtet og skælvende. Saa opdager han Kniven og den opbrudte Skuffe og bliver

? sikker i sin Sag. "De maa følge med paa Stationen." Fru Gerda
 nikker stum. *H. & Fru M. kom med hem og overraskede
 Leener med. Begjæret. Selv om hun sine Venner fortæller
 Fru Gerda om Brode - da gav hun ind i Værelset.*
 78. Politistation. Fru Gerda forhøres af Politiassistenten,
 Stuepigen og Betjenten er til Stede. Kniven, Bankbøgerne og
 Pengene ligger paa Skranken. Hun tilstår at have brudt Skuf-
 fen op for at stjæle. Kniven havde hendes Søn glemt. Han havde
 besøgt hende om Aftenen. Stuepigen bekræfter det. Hun føres i
 Arrest.

68 *Kam* *Morok* *Fris*
 ++++++

En Pløining hvor Kai; Fortvivlelse
 gør en Ende paa sit Liv, og just
 da hun skal fris løs, Fru Gerda
 kommer og kaster sig over hans
 Lig.

69/ Daglig *Morok*
 70/ Kall *Leiner*

Chariffin samt en Mand
 bærer Kai ind. Begjæret lykkes.
 Morok ind - for Bested - Fru Gerda
 frem. Kaster sig over Kai.

[Faint, illegible handwriting at the top of the page]

[Faint, illegible handwriting in the middle section]

X-23-~~25~~-~~26~~-~~27~~-~~28~~-~~29~~-

~~30~~-~~31~~-~~32~~-~~33~~-~~34~~-~~35~~-~~36~~-~~37~~-~~38~~-~~39~~-~~40~~-~~41~~-~~42~~-~~43~~-~~44~~-~~45~~-~~46~~-~~47~~-~~48~~-~~49~~-~~50~~-~~51~~-~~52~~-~~53~~-~~54~~-~~55~~-~~56~~-~~57~~-~~58~~-~~59~~-~~60~~-~~61~~-~~62~~-~~63~~-~~64~~-~~65~~-~~66~~-~~67~~-~~68~~-~~69~~-~~70~~-~~71~~-~~72~~-~~73~~-~~74~~-~~75~~-~~76~~-~~77~~-~~78~~-~~79~~-~~80~~-~~81~~-~~82~~-~~83~~-~~84~~-~~85~~-~~86~~-~~87~~-~~88~~-~~89~~-~~90~~-~~91~~-~~92~~-~~93~~-~~94~~-~~95~~-~~96~~-~~97~~-~~98~~-~~99~~-~~100~~

~~101~~-~~102~~-~~103~~-~~104~~-~~105~~-~~106~~-~~107~~-~~108~~-~~109~~-~~110~~-~~111~~-~~112~~-~~113~~-~~114~~-~~115~~-~~116~~-~~117~~-~~118~~-~~119~~-~~120~~-~~121~~-~~122~~-~~123~~-~~124~~-~~125~~-~~126~~-~~127~~-~~128~~-~~129~~-~~130~~-~~131~~-~~132~~-~~133~~-~~134~~-~~135~~-~~136~~-~~137~~-~~138~~-~~139~~-~~140~~-~~141~~-~~142~~-~~143~~-~~144~~-~~145~~-~~146~~-~~147~~-~~148~~-~~149~~-~~150~~-~~151~~-~~152~~-~~153~~-~~154~~-~~155~~-~~156~~-~~157~~-~~158~~-~~159~~-~~160~~-~~161~~-~~162~~-~~163~~-~~164~~-~~165~~-~~166~~-~~167~~-~~168~~-~~169~~-~~170~~-~~171~~-~~172~~-~~173~~-~~174~~-~~175~~-~~176~~-~~177~~-~~178~~-~~179~~-~~180~~-~~181~~-~~182~~-~~183~~-~~184~~-~~185~~-~~186~~-~~187~~-~~188~~-~~189~~-~~190~~-~~191~~-~~192~~-~~193~~-~~194~~-~~195~~-~~196~~-~~197~~-~~198~~-~~199~~-~~200~~

~~201~~-~~202~~-~~203~~-~~204~~-~~205~~-~~206~~-~~207~~-~~208~~-~~209~~-~~210~~-~~211~~-~~212~~-~~213~~-~~214~~-~~215~~-~~216~~-~~217~~-~~218~~-~~219~~-~~220~~-~~221~~-~~222~~-~~223~~-~~224~~-~~225~~-~~226~~-~~227~~-~~228~~-~~229~~-~~230~~-~~231~~-~~232~~-~~233~~-~~234~~-~~235~~-~~236~~-~~237~~-~~238~~-~~239~~-~~240~~-~~241~~-~~242~~-~~243~~-~~244~~-~~245~~-~~246~~-~~247~~-~~248~~-~~249~~-~~250~~-~~251~~-~~252~~-~~253~~-~~254~~-~~255~~-~~256~~-~~257~~-~~258~~-~~259~~-~~260~~-~~261~~-~~262~~-~~263~~-~~264~~-~~265~~-~~266~~-~~267~~-~~268~~-~~269~~-~~270~~-~~271~~-~~272~~-~~273~~-~~274~~-~~275~~-~~276~~-~~277~~-~~278~~-~~279~~-~~280~~-~~281~~-~~282~~-~~283~~-~~284~~-~~285~~-~~286~~-~~287~~-~~288~~-~~289~~-~~290~~-~~291~~-~~292~~-~~293~~-~~294~~-~~295~~-~~296~~-~~297~~-~~298~~-~~299~~-~~300~~

~~301~~-~~302~~-~~303~~-~~304~~-~~305~~-~~306~~-~~307~~-~~308~~-~~309~~-~~310~~-~~311~~-~~312~~-~~313~~-~~314~~-~~315~~-~~316~~-~~317~~-~~318~~-~~319~~-~~320~~-~~321~~-~~322~~-~~323~~-~~324~~-~~325~~-~~326~~-~~327~~-~~328~~-~~329~~-~~330~~-~~331~~-~~332~~-~~333~~-~~334~~-~~335~~-~~336~~-~~337~~-~~338~~-~~339~~-~~340~~-~~341~~-~~342~~-~~343~~-~~344~~-~~345~~-~~346~~-~~347~~-~~348~~-~~349~~-~~350~~-~~351~~-~~352~~-~~353~~-~~354~~-~~355~~-~~356~~-~~357~~-~~358~~-~~359~~-~~360~~-~~361~~-~~362~~-~~363~~-~~364~~-~~365~~-~~366~~-~~367~~-~~368~~-~~369~~-~~370~~-~~371~~-~~372~~-~~373~~-~~374~~-~~375~~-~~376~~-~~377~~-~~378~~-~~379~~-~~380~~-~~381~~-~~382~~-~~383~~-~~384~~-~~385~~-~~386~~-~~387~~-~~388~~-~~389~~-~~390~~-~~391~~-~~392~~-~~393~~-~~394~~-~~395~~-~~396~~-~~397~~-~~398~~-~~399~~-~~400~~

~~401~~-~~402~~-~~403~~-~~404~~-~~405~~-~~406~~-~~407~~-~~408~~-~~409~~-~~410~~-~~411~~-~~412~~-~~413~~-~~414~~-~~415~~-~~416~~-~~417~~-~~418~~-~~419~~-~~420~~-~~421~~-~~422~~-~~423~~-~~424~~-~~425~~-~~426~~-~~427~~-~~428~~-~~429~~-~~430~~-~~431~~-~~432~~-~~433~~-~~434~~-~~435~~-~~436~~-~~437~~-~~438~~-~~439~~-~~440~~-~~441~~-~~442~~-~~443~~-~~444~~-~~445~~-~~446~~-~~447~~-~~448~~-~~449~~-~~450~~-~~451~~-~~452~~-~~453~~-~~454~~-~~455~~-~~456~~-~~457~~-~~458~~-~~459~~-~~460~~-~~461~~-~~462~~-~~463~~-~~464~~-~~465~~-~~466~~-~~467~~-~~468~~-~~469~~-~~470~~-~~471~~-~~472~~-~~473~~-~~474~~-~~475~~-~~476~~-~~477~~-~~478~~-~~479~~-~~480~~-~~481~~-~~482~~-~~483~~-~~484~~-~~485~~-~~486~~-~~487~~-~~488~~-~~489~~-~~490~~-~~491~~-~~492~~-~~493~~-~~494~~-~~495~~-~~496~~-~~497~~-~~498~~-~~499~~-~~500~~

~~501~~-~~502~~-~~503~~-~~504~~-~~505~~-~~506~~-~~507~~-~~508~~-~~509~~-~~510~~-~~511~~-~~512~~-~~513~~-~~514~~-~~515~~-~~516~~-~~517~~-~~518~~-~~519~~-~~520~~-~~521~~-~~522~~-~~523~~-~~524~~-~~525~~-~~526~~-~~527~~-~~528~~-~~529~~-~~530~~-~~531~~-~~532~~-~~533~~-~~534~~-~~535~~-~~536~~-~~537~~-~~538~~-~~539~~-~~540~~-~~541~~-~~542~~-~~543~~-~~544~~-~~545~~-~~546~~-~~547~~-~~548~~-~~549~~-~~550~~-~~551~~-~~552~~-~~553~~-~~554~~-~~555~~-~~556~~-~~557~~-~~558~~-~~559~~-~~560~~-~~561~~-~~562~~-~~563~~-~~564~~-~~565~~-~~566~~-~~567~~-~~568~~-~~569~~-~~570~~-~~571~~-~~572~~-~~573~~-~~574~~-~~575~~-~~576~~-~~577~~-~~578~~-~~579~~-~~580~~-~~581~~-~~582~~-~~583~~-~~584~~-~~585~~-~~586~~-~~587~~-~~588~~-~~589~~-~~590~~-~~591~~-~~592~~-~~593~~-~~594~~-~~595~~-~~596~~-~~597~~-~~598~~-~~599~~-~~600~~

64 68

München, Frii

- 57 fra Villa
- 68 fra Villa
- 64^e Flugperspektive
- 59 fra Villa